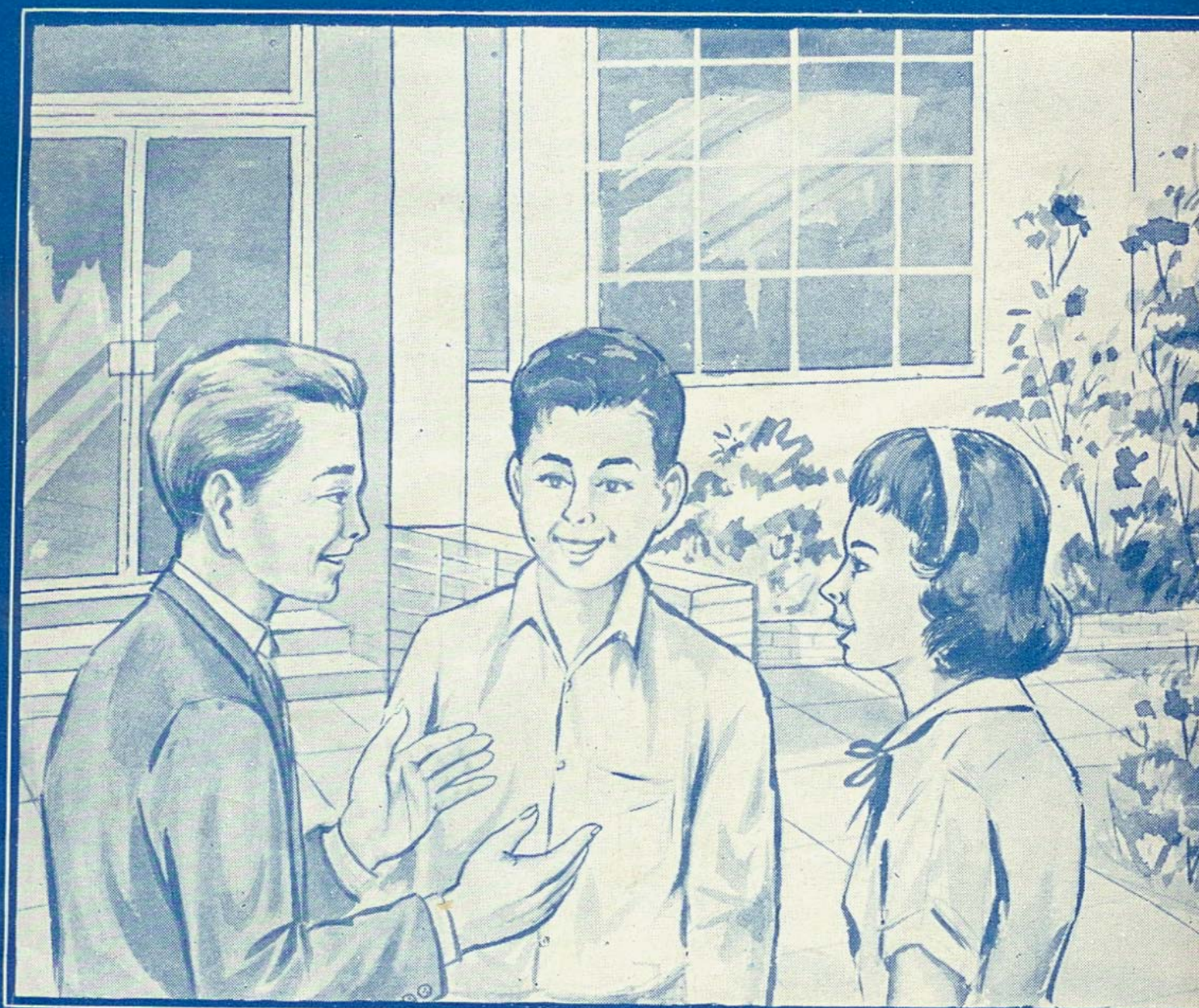

ชีวิตคริสเตียน พระคริสตธรรมศึกษา

คู่มือครูรวีวารศึกษา

พระคริสตธรรมศึกษา

ชีวิตคริสเตียน

คู่มือรวีวารศึกษา

พิมพ์โดยได้รับอนุญาตจาก
Gospel Light Publications

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปทุมโพธิ์
กรุงเทพฯ ๑14

สารบัญ

บทเรียนที่ 1 พระบิดาของเรา.....	6
บทเรียนที่ 2 พระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา.....	10
บทเรียนที่ 3 พระวิญญาณบริสุทธิ์.....	14
บทเรียนที่ 4 การบังเกิดใหม่.....	18
บทเรียนที่ 5 การเจริญเติบโตของคริสเตียน.....	22
บทเรียนที่ 6 การดำเนินชีวิตของคริสเตียน.....	26
บทเรียนที่ 7 การเป็นพยาน.....	30
บทเรียนที่ 8 การศึกษาของคริสเตียน.....	34
บทเรียนที่ 9 การชำระตนให้บริสุทธิ์.....	38
บทเรียนที่ 10 การทดลอง.....	42
บทเรียนที่ 11 พระเจ้าทรงรักษาความปลอดภัยของเรา.....	46
บทเรียนที่ 12 ทหารของพระคริสต์.....	50
บทเรียนที่ 13 บำเหน็จของคริสเตียน.....	54

คำนำ

ท่านจะตอบอย่างไร หากมีเยาวชนมาถามท่านว่า “ชีวิตคริสเตียนหมายถึงอะไร” ในฐานะเป็นครูสอนรวีวารศึกษาคณะหนึ่ง หรือท่านที่ต้องการช่วยเหลือเยาวชนแห่งพระคริสต์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบคำตอบนี้ บทเรียนทั้ง 13 บทในคู่มือเล่มนี้ ไม่เพียงแต่ช่วยให้ท่านตอบปัญหาของเยาวชนได้ถูกต้อง และเป็นคู่มือประกอบการสอนรวีวารศึกษาแล้ว ยังช่วยให้ท่านเองเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น

หน้าที่สำคัญอย่างหนึ่ง สำหรับผู้นำและครูสอนรวีวารศึกษา คือ การนำผู้ใหญ่ เยาวชน และเยาวชนรุ่นเล็กมาเชื่อพระเยซูคริสต์ ให้มาร่วมเรียนรวีวารศึกษาเสมอ หากไม่ได้รับการหนุนใจให้ตัดสินใจรับเชื่อพระเยซูคริสต์ จิตใจของเขาจะแข็งกระด้างขึ้นทุกที จนยากแก่การแนะนำตักเตือน ฉะนั้นจงพยายามหาโอกาสเชิญชวนให้ทุกคนมารับเชื่อพระเยซูคริสต์

วิธีนำนักศึกษามารับเชื่อพระเยซูคริสต์ แตกต่างกันไปตามสิ่งแวดล้อมสถานการณ์ โอกาส แต่หลักสำคัญทั่ว ๆ ไปที่เหมือนกันมีดังต่อไปนี้

1. อธิบายทางแห่งความรอดคงสอนไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ให้แจ่มกระจ่าง เช่น
 - ก. พระเจ้าทรงรักเรา ทรงต้องการให้เรามีชีวิตนิรันดร์ร่วมกับพระองค์ (ยอห์น.3:16, โรม.5:8)
 - ข. ทุกคนเป็นบาป (โรม. 3:23) เราไม่สามารถช่วยตนเองให้รอดได้ (เยเรมีย์.2:22)
 - ค. พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา และรับโทษแทนความบาปของเรา (1 โครินธ์.15:3; 1 เปโตร.2:24)

ง. เราต้องเชื่อว่า เมื่อเราทูลขอพระเยซูคริสต์ให้อภัยโทษความผิดบาปของเรา พระองค์ทรงยินดีอภัยความบาปให้ และยังคงตั้งเราให้เป็นบุตรของพระองค์ (กิจการ.16:31; กาลาเทีย.4:4,5)

จ. ทุกคนที่ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด จะได้รับชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น.5:24; โรม.1:12)

2. หนุนใจให้นักเรียนอธิษฐานทูลขอต่อพระเยซูคริสต์ว่า เขายินดีต้อนรับพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (โรม.10:13) อธิบายด้วยว่า การที่จะเป็นคริสเตียนนั้น เขาต้องรับพระเยซูคริสต์ตามคำสั่งของพระองค์ (ยอห์น.1:12)

3. หนุนใจให้นักเรียนอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน และให้ท่องจำข้อพระคัมภีร์อย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งข้อ ทุกสัปดาห์มีข้อท่องจำหนึ่งข้อในสายซลธรรและพรทิพย์ จงหาเวลาสำหรับทวนข้อท่องจำในสัปดาห์ก่อนด้วยทุกครั้ง เมื่อเรียนจบภาคหนึ่ง ๆ แล้ว นักเรียนก็จะสามารถจำข้อท่องจำได้ถึง 13 ข้อแล้วให้ใช้ข้อท่องจำเหล่านี้เพื่อเป็นพยานแก่คนอื่น

บางที่ไม่มีที่พอจะพิมพ์ข้อพระธรรมโรมทั้งหมดได้ ขอให้เปิดพระคัมภีร์อ่านตามที่บอกไว้ใน
คู่มือครู

4. หนุนใจให้นักเรียนบอกคนอื่นเกี่ยวกับการตัดสินใจ และการรับเชื่อพระเยซูคริสต์ของเขา
โดยใช้ข้อท่องจำ (โรม. 10:9)

หวังว่าครูผู้สอนจะเขียนภาพประกอบแต่ละบทเรียนลงบนกระดานดำ เพื่อช่วยนักเรียนให้
เข้าใจยิ่งขึ้น

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่านที่ใช้คู่มือเล่มนี้ เพื่อท่านจะสามารถถวายเกียรติยศแก่
พระองค์ในกิจทุกอย่าง

บทเรียนที่ 1 พระบิดาของเรา

มัทธิว 6:5-16; ยอห์น 14:5-13

การเตรียมตัวสำหรับครู

ขณะที่ท่านอ่านคำอธิษฐานของพระเยซูคริสต์ ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 6 จงระลึกไว้เสมอว่า พระเยซูคริสต์ได้ตรัสให้เราอธิษฐานต่อ “พระบิดาของเรา” มิใช่อธิษฐานต่อพระซึ่งอยู่ในที่ไกลกลับ ซึ่งเราไม่อาจเข้าใกล้ได้ จงทูลขอพระเจ้าโปรดประทานให้ท่านมีประสบการณ์กับพระบิดาเจ้าอย่างแท้จริง เพื่อท่านจะสามารถอธิบายให้คนอื่นฟังได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น จงทูลขอพระองค์ประทานสติปัญญาให้ท่านในการสอนนักเรียน ให้นักเรียนเข้าใจว่าพระเจ้าของเราเป็นพระบิดา เป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้าง พระผู้ประทานทุกอย่าง พระผู้ทรงเข้าใจ ทรงนำ ทรงสอน ทรงรักเรา และทรงต้องการให้เรารักพระองค์

บทนำ

สั่นเป็นเด็กกำพร้าพ่อ และแน่นอนเขาไม่มีความสุขเลยในชีวิต ไม่มีผู้ใดคอยเอาใจใส่เขา สอนเขา ช่วยเหลือเขา ที่นอนของเขาคือกล่องกระดาษเปล่า ๆ บรรลุผู้ใจรัว ซึ่งชาวบ้านทิ้งไว้ในตรอกมืด เขาต้องตระเวนหาเศษอาหารรับประทาน ไม่คิดอะไรกับสัตว์ชั้นต่ำ บางครั้งเขาต้องเป็นคนขอทาน เมื่อจนปัญญาจริง ๆ ก็ต้องเป็นขโมย

วันหนึ่งสั่นถูกตำรวจจับในข้อหาลักขโมย และถูกจำไว้ในคุกเขวชนบังเอิญมีอาจารย์คนหนึ่ง ได้พบเขาในคุกนั้น รู้สึกสงสาร จึงบอกสั่นว่า “หนูยินดีไปอยู่กับฉัน และเป็นบุตรของฉันไหม” สั่นไม่กล้าแม้แต่จะนึกฝันว่า สิ่งนี้จะเป็นไปได้ เขาทราบดีว่า เขาเป็นเด็กกำพร้าจะมีบิดาคอยรักและเอาใจใส่เขาได้อย่างไรกัน แต่สิ่งที่เขาไม่นึกไม่ฝันก็เกิดขึ้น ท่านคงจะจินตนาการได้ว่าสั่นต้องตอบรับคำเชื้อเชิญของอาจารย์ผู้นั้นทันที

พระเจ้าพระบิดาของเรา

ไม่ต้องมีใครบอกสั่นว่าเขาต้องการบิดาสักคนหนึ่ง ความเจ็บเหงาและความผิดหวังในชีวิตของเขาเองเป็นสิ่งบอกเขาได้อย่างดีว่า เขาต้องการบิดา แต่มีเด็กกำพร้าไม่น้อยที่ไม่ทราบความต้องการชนิดนี้ เด็กกำพร้าเหล่านี้ คือผู้ที่ยังไม่มีพระเจ้าในสวรรค์เป็นพระบิดาของเขา เขาอาจจะทราบว่ามีพระเจ้าผู้ใหญ่องค์หนึ่งสถิตในพิภพจักรวาล แต่ไม่ทราบว่ามีพระเจ้าผู้ใหญ่นั้นคือผู้ใด พระเยซูคริสต์ตรัสว่า ขณะที่เราอธิษฐานเรากำลังพูดคุยกับพระบิดาในสวรรค์ (ดู มัทธิว.6:9) พระองค์เป็นผู้ทรงใหญ่ยิ่ง และ

เป็นพระเจ้าที่แท้จริงเพียงองค์เดียว พระเจ้าเป็นพระบิดาของเราทุกคนหรือ (ให้นักเรียนออกความคิดเห็นก่อน) จงเปิดอ่านพระธรรม ยอห์น.1:12 ในวลีสุดท้าย กล่าวถึงการเป็นบุตรของพระเจ้า นั้นหมายความว่า คนที่ยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ ยังเป็นบุตรของพระเจ้าไม่ได้

เราจะเป็นบุตรของพระเจ้าได้อย่างไร

จงอ่านยอห์น 1:12 อีกครั้งหนึ่งท่านอาจเชื่อสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ เชื่อว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของท่าน แต่ถ้าท่านไม่ต้อนรับพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของท่าน ท่านก็ยังไม่เป็นบุตรของพระองค์อย่างแท้จริง

ท่านตอบได้ไหมว่า ทำไมท่านจึงเป็นบุตรของบิดาของท่าน และท่านทราบได้อย่างไรว่า ท่านเป็นบุตรของบิดาของท่านอย่างแท้จริง (ให้นักเรียนออกความคิดเห็นก่อน) ตอบง่าย ๆ ว่าเพราะท่านได้บังเกิดจากบิดาของท่านและบิดาของท่านเองบอกว่า ท่านเป็นบุตรของบิดา ในท่านเองเดียวกัน เราเป็นบุตรของพระเจ้าได้ โดยการกลับใจบังเกิดใหม่ (อ่าน ยอห์น.3:5-7) และเราทราบแน่นอนว่าเราได้เป็นบุตรของพระเจ้า เพราะพระเยซูคริสต์ได้ตรัสเช่นนั้นในพระคริสตธรรมคัมภีร์ (อ่าน ยอห์น. 1:12 อีกครั้งหนึ่ง)

พระบิดาในสวรรค์

ท่านอาจจะบอกให้คนอื่นทราบหลายสิ่งหลายอย่าง เกี่ยวกับบิดาของท่านในโลกนี้ แต่ท่านจะทราบอะไรบ้างเกี่ยวกับพระบิดาในสวรรค์ (ให้นักเรียนออกความคิดเห็น) จงอ่านยอห์น 14:1-11 จะช่วยให้ท่านเห็นภาพของพระบิดาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ข้อความตอนนี้บอกให้เราทราบว่า เราจะรู้จักพระบิดาในสวรรค์ได้โดยพระเยซูคริสต์ ถ้าท่านรู้จักพระเยซูคริสต์ ท่านก็รู้จักพระบิดาเพราะพระเยซูคริสต์กับพระบิดาเป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน ต่อไปเราจะเรียนถึงพระลักษณะบางอย่างของพระองค์

1. พระองค์ทรงเป็นผู้ใหญ่ สิ่งแรกที่เราเรียนรู้เกี่ยวกับพระบิดา คือความใหญ่ยิ่งของพระองค์ พระคัมภีร์เล่มแรก บทแรก ได้กล่าวถึงฤทธานุภาพและความใหญ่ยิ่งของพระบิดาพระองค์ทรงสร้างสรรค์สิ่ง และหัตถกิจชั้นเลิศของพระองค์ คือมนุษย์ (ปฐมกาล.1:26,27) กษัตริย์ดาวิดผู้ทรงนิพนธ์บทสดุดี มากมายตรัสว่า “มาเถิดให้เราทั้งหลายอ่อนน้อมกายลงนมัสการ ให้คุกเข่าลงตรงพระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างพวกเรา” (สดุดี. 95:6) พระบิดาของเราทรงเป็นผู้สร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก ฤทธิอำนาจของพระองค์ไม่มีขีดจำกัด ทรงสำแดงออกทางสากลจักรวาลซึ่งเป็นหัตถกิจของพระองค์

2. พระองค์ทรงเป็นความรัก พระเจ้ามิได้ทรงสร้างมนุษย์ แล้วละทิ้งไว้ในโลกอย่างเดียวดาย เหมือนอย่างช่างปั้นเมื่อปั้นรูปเสร็จแล้วก็ตั้งไว้ในตู้โชว์หรือหิ้งสำหรับจำหน่าย พระเจ้าทรงรักเราไม่ละ

ที่เราให้อยู่เดียวดาย สดุดี.103:13 กล่าวว่า “บิดาเมตตาบุตรของตนมากฉันใด พระเยซูเจ้าทรงเมตตาคนที่รักพระองค์มากฉันนั้น”

มิชชันนารีหนุ่มคนหนึ่งพยายามอธิบายการเสียดสอันใหญ่ยิ่งของพระเจ้า ที่มีต่อมนุษย์ เนื่องจากความรักของพระองค์เขากล่าวว่า “ผมอาจจะรักคนหนึ่งคนใดมากจนยอมเสียดสชีวิตของผมเองเพื่อเขา แต่ผมไม่อาจรักผู้ใดมาก จนกระทั่งยอมให้บุตรของผมเองเสียดสชีวิตเพื่อเขา” แต่ความรักของพระบิดาก็ใหญ่ยิ่งเช่นนั้น พระองค์ทรงยอมสละพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนไถ่ความผิดบาปของเรา

3. พระองค์ทรงอบรมสั่งสอนเรา บิดาของท่านรักท่าน พยายามอบรมสั่งสอนท่านเพื่อท่านจะเป็นบุตรที่ดีและเป็นประชากรที่ดีของชาติต่อไปในอนาคต พระบิดาในสวรรค์ก็ทรงอบรมสั่งสอนท่านเพื่อท่านจะเป็นบุตรที่ดีเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ สุภาษิต 3:12 สอนว่า “ผู้ใดที่พระเยซูเจ้าทรงรัก พระองค์ทรงเตือนสอนผู้นั้น เช่น บิดากระทำต่อบุตรที่ชื่นชม” เมื่อท่านรักคนหนึ่งคนใด ท่านอยากจะทำให้คนนั้นเป็นที่ภูมิใจรักใคร่ของท่านและคนอื่น พระองค์ทรงอบรมสั่งสอนเราเพื่อเราจะได้เป็นคนดีที่พระองค์ทรงภูมิใจและพอพระทัย

พระองค์ทรงอบรมสั่งสอนเราอย่างไร (ให้นักเรียนออกความคิดเห็นก่อน) พระองค์ทรงฝึกสอนเราหลายวิธีด้วยกัน เช่น (1) โดยพระคัมภีร์ซึ่งเป็นพระคำรับสั่งของพระองค์ (สดุดี.119:105) (2) โดยบิดามารดาและผู้นำในคริสตจักร (3) โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในเรา

4. พระองค์ทรงเอาใจใส่ดูแลเรา “และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดตามที่พวกท่านต้องการนั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี.4:19) พระองค์ทรงเอาใจใส่ต่อความต้องการในชีวิตประจำวันของเราทุกอย่าง จงสังเกตคำอธิษฐานของพระเยซูคริสต์ “ขอทรงโปรดประทานอาหาร...” (มัทธิว.6:11) อาหารในที่นี้ยังหมายถึงความต้องการทุกอย่างในชีวิตประจำวันของเรา

ศาสตราจารย์ มูลเลอร์ ชาวอังกฤษมีสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าที่ใหญ่โตมากแห่งหนึ่ง มีเด็กกำพร้าสองพันคนอยู่ในความรับผิดชอบของท่าน ท่านได้อาศัยความเชื่อสำหรับดำเนินงานนี้ มูลเลอร์ได้บันทึกการตอบคำอธิษฐานของพระบิดาไว้ดังนี้ “พระเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานของข้าพเจ้า 25,000 อย่าง มีคำอธิษฐาน 5,000 อย่างที่พระองค์ทรงตอบในวันเดียวกับที่ข้าพเจ้าอธิษฐาน” แสดงว่าพระองค์ทรงเอาใจใส่ดูแลเรา คอยฟังคำอธิษฐานและประทานสิ่งที่จำเป็นแก่เราเสมอถ้าเราเชื่อและไว้วางใจในพระองค์ นอกจากความต้องการฝ่ายร่างกายแล้วเรายังมีความต้องการฝ่ายวิญญาณจิต พระเยซูทรงสอนให้เราพูดขอ “อาหารประจำวัน” มิได้หมายความว่าต้องการฝ่ายวัตถุหรืออาหารสำหรับบำรุงเลี้ยงร่างกายเท่านั้น ยังหมายถึงอาหารฝ่ายวิญญาณจิต คือพระวจนะของพระเจ้า (ดู เฉลยธรรมบัญญัติ.8:3;1 เปโตร.2:2; เยเร

มีย์.15:16) พระบิดาในสวรรค์ทรงเอาใจใส่ดูแลความต้องการทั้งฝ่ายวัตถุและฝ่ายวิญญาณจิตของเรา จง
เสนอความต้องการทุกอย่างของท่านต่อพระองค์ “พระองค์จะไม่ทรงกีดกันของดีไว้จากเหล่าคนที่
ประพฤติในทางซื่อตรงเลย” (สดุดี.84:12)

บุตรของพระเจ้า

พระเจ้าทรงรักท่าน ประทานทุกอย่างที่จำเป็นให้แก่ท่าน พระองค์ทรงหวังสิ่งใดจากท่านบ้าง
(ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและให้คนหนึ่งเขียนคำตอบลงบนกระดานดำ) สิ่งแรกที่พระองค์ทรง
ต้องการจากท่านคือ “ความรักของท่าน” พระบัญญัติข้อแรกและข้อสำคัญที่สุด คือ “จงรักพระองค์ผู้เป็น
พระเจ้า ด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้าและด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า” (มัทธิว.22:37) และความรักของท่านที่
มีต่อพระองค์สำแดงออกจากการที่ท่านเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ (ดู 2 ยอห์น.6;
ยอห์น.14:23)

จงจำไว้เสมอว่า พระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งในสวรรค์เป็นพระบิดาของท่านพระองค์ทรงรักท่านคุณบิดารัก
บุตร และพระองค์ทรงต้องการให้ท่านรักพระองค์คุณบุตรที่ดีของบิดา

บทเรียนที่ 2 พระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของ

เรา

ยอห์น 1:1-14;3:14-18

บทนำ

สมมุติว่า ท่านได้รับมอบหมายหน้าที่ให้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องตู้เย็นไฟฟ้า แก่ชาวอาฟริกันคนหนึ่งฟัง ชาวอาฟริกันคนนี้ไม่เคยเห็นตู้เย็นมาก่อนเลย และเขาเข้าใจแต่ภาษาซูลู ซึ่งเป็นภาษาพื้นเมืองของเขาภาษาเดียวเท่านั้น ท่านจะอย่างไร แน่نونทีเดียว ท่านจะต้องหาล่ามสักคนหนึ่งซึ่งเข้าใจภาษาของท่านและของเขา “คำพูด” เป็นเครื่องมือพิเศษสุดสำหรับสาธยายขยายความนึกคิดของเขาให้คนอื่นเข้าใจ แต่มันจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงได้ต่อเมื่อทั้งผู้ฟังและผู้พูดเข้าใจภาษาซึ่งกันและกัน

จากหลักความจริงอันเดียวกัน ถ้าท่านต้องการรู้จักพระเจ้า ท่านต้องมีใครสักคนหนึ่ง ที่เข้าใจท่านและรู้จักพระเจ้าดี บอกเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับพระเจ้าให้ท่านฟัง ในสมัยพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าตรัสกับมนุษย์โดยอาศัยศาสดาพยากรณ์ ศาสดาพยากรณ์เหล่านั้น ได้บอกให้เขาเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้า แต่เขาไม่รู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง พระเจ้าทรงต้องการให้เราเข้าใจสภาพอันแท้จริงของพระองค์ จึงได้ส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาในโลกเพื่อให้เรารู้จักพระบิดา (อ่าน ยอห์น.1:18)

พระเยซูคริสต์คือผู้ใด

พระเยซูคริสต์เท่านั้นที่สามารถสำแดงพระบิดาให้เรารู้จักอย่างแท้จริงเพราะว่าพระองค์เองคือพระเจ้า จงเปิดอ่านพระธรรมยอห์น บทที่ 1 คำว่า “พระวาตะ” ในข้อแรกหมายถึงพระเยซูคริสต์ (คูวิวรณ์.19:13) ท่านได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ในข้อนี้ (ให้นักเรียนค้นหาคำตอบก่อน) เราเรียนรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นอยู่ชั่วนิรันดร์ “เมื่อเดิมนั้น พระวาตะนั้นเป็นอยู่แล้ว... และพระวาตะนั้นเป็นพระเจ้า” จากข้อนี้เราทราบว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า และทรงเป็นอยู่ตั้งแต่ “เมื่อเดิม”

ข้อ 3 ได้บอกอะไรเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์บ้าง (ให้นักเรียนตอบก่อน) “พระองค์ได้ทรงสร้างสรรค์สิ่งทั้งปวง” หมายความว่า พระองค์เป็นพระผู้สร้างและทรงพระชนม์อยู่ก่อนปฐมกาลของโลก พระองค์คือพระเจ้าที่ทรงสร้างสรรค์ในพระธรรมปฐมกาลบทที่ 1

พระคริสต์ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์

ในสภาพการเป็นพระเจ้าของพระบิดา พระองค์ไม่อาจจะตรัสกับเราได้และเราก็ไม่สามารถเข้าใจภาษาของพระองค์ จนนึกถึงตัวอย่างชาวอาฟริกันที่ให้ไว้ในตอนต้น ฉะนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่พระเยซูคริสต์ จะต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อบอกให้มนุษย์ทราบสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับพระเจ้า และเพื่อนมนุษย์จะเข้าใจภาษาของพระองค์ (อ่าน ยอห์น.1:14) ความจริงพระองค์อาจเสด็จมาในสภาพของทูตสวรรค์หรือสภาพของพระวิญญาณ หรือสภาพของผู้ใหญ่ยิ่งแต่พระองค์ไม่ทรงกระทำเช่นนั้น พระองค์เสด็จมาในสภาพของทารกอ่อนและค่อย ๆ เจริญเติบโตขึ้นมาเหมือนดังเราทุกคน จากข้อนี้ ทำให้เรามั่นใจได้ว่าพระองค์ทรงสามารถเข้าใจเรา และเห็นอกเห็นใจในปัญหาต่างๆต่าง ๆ ของเราอย่างแท้จริง เพราะพระองค์ทรงผ่านพ้นประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์ทุกคนพึงประสบ

ทำไมพระองค์จึงเสด็จมาในโลก

หากท่านศึกษาค้นคว้าพระคริสตธรรมคัมภีร์ ท่านจะทราบว่า พระองค์เสด็จมาในโลกไม่เพียงเพื่อสำแดงพระบิดาให้มนุษย์รู้จัก แต่ยังทรงเตรียมหนทางให้แก่เรา เพื่อเราจะสามารถเข้าใจลักษณะพระเจ้า และได้รับการชำระล้างความผิดบาป พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า “ทุกคนมีบาป และค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (ดู โรม 3:23; 6:23) มนุษย์อาจไม่เชื่อว่าตนมีบาป พระเจ้าจึงทรงประทานพระบัญญัติ 10 ประการ เพื่อให้มนุษย์สอดคล้องคุณการกระทำของตนว่ามีบาปหรือไม่ พระบัญญัติข้อแรกกล่าวว่าอย่างไร (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน มัทธิว .22:37) ท่านรักพระเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของท่านไหม (อ่านข้อ 39) ท่านรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเองไหม อพยพ.20:3-17 ได้บันทึกพระบัญญัติทั้ง 10 ประการ ท่านสามารถรักษาพระบัญญัติทั้งหมดนี้ไหมพระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะว่าถ้าคนใดรักษาพระบัญญัติได้ทั้งหมดแต่ผิดอยู่ข้อเดียว คนนั้นก็เป็นผู้ผิดพระบัญญัติทั้งหมด” (ยากอบ.2:10) หมายความว่า ถ้าท่านกระทำทุกอย่างดีและถูกต้อง แต่ผิดพลาดข้อเดียวแม้เป็นสิ่งเล็กน้อย ท่านก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้ล่วงละเมิดพระบัญญัติแล้ว

เราไม่อาจช่วยตัวเองได้

บางคนอาจคิดว่า เขาเพียงแต่กระทำดี ประพฤติดี หรือทำบุญ ทำทานพระเจ้าน่าจะช่วยเขาให้รอด แต่ความจริงมิได้เป็นเช่นนั้น (อ่าน เอเฟซ.2:9) ความรอดมิได้ขึ้นอยู่กับ “การพยายามประพฤติดี” หรือ “การพยายามรักษาพระบัญญัติ” เพื่อทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย ความรอดอยู่กับการมีชีวิตใหม่ ท่านสามารถให้ชีวิตใหม่แก่ตนเองได้หรือไม่ ไม่ได้อย่างแน่นอน ดังนั้นจึงเป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้วว่า ท่านไม่อาจช่วยตัวเองให้รอดได้

เพราะความบาปของเราพระเจ้าทรงกระทำอะไร

พระเจ้าไม่ทรงละทิ้งเราให้อยู่ในสภาพที่หมดหวัง พระคริสต์ได้เสด็จมาเพื่อเราจะได้รับชีวิตใหม่ พระองค์ประทานชีวิตนี้แก่เราได้อย่างไร (ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพื่อจะทราบว่าเขาเข้าใจเรื่อง ความรอดมากเพียงใด) พระเยซูคริสต์ทรงเป็นครูผู้ใหญ่มาก แต่พระองค์ก็ได้ทรงช่วยเราให้รอดอาศัยคำ สอนพระองค์ พระองค์ยังทรงเป็นตัวอย่างที่ประเสริฐที่สุด แต่เราก็ไม่อาจรอดได้ โดยปฏิบัติตาม ตัวอย่างของพระองค์

ทางเดียวเท่านั้นที่พระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด คือสละพระโลหิตของพระองค์ เพื่อชำระล้าง บาปของเราและสละชีวิตของพระองค์เพื่อเราจะได้รับชีวิตใหม่ โดยวิธีนี้ พระองค์ทรงทำให้คนบาป อย่างพวกเราสามารถเข้าใกล้พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์ได้ พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นประจักษ์ ถ้าผู้ใดเข้าไปทาง เราผู้นั้นจะรอด” (ยอห์น.10:9)

การสิ้นพระชนม์ บนไม้กางเขนของพระองค์เกี่ยวข้องกับความบาปของเราอย่างไร (ให้นักเรียน แสดงความคิดเห็น) พระองค์ทรงรับสภาพเป็นคนบาปแทนเรา (ดู 2 โครินธ์.5:21) หมายความว่า พระองค์ทรงยอมถูกลงโทษและรับโทษแทนความบาปของเรา เมื่อเราต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระ ผู้ช่วยให้รอด เราก็ไม่ต้องถูกปรับโทษต่อไปอีก (อ่าน โรม.8:1; ดู อีสายห์.1:18; สดุดี.103:12; อีสายห์. 44:22;43:25;38:17; มีคาห์.7:19) เราไม่สามารถช่วยตัวเองได้ แต่พระเจ้าทรงเตรียมทางแห่งความ รอดอย่างสมบูรณ์ให้แก่เราแล้ว

จงเปิดอ่านยอห์น 5:24 อะไรเกิดขึ้นแก่เรา เมื่อเราเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ จากข้อนี้ท่านคิดว่า เราได้รับชีวิตนิรันดร์ตั้งแต่วันที่ใด (ให้นักเรียนหาคำตอบจากพระธรรมข้อนี้) พระธรรมข้อนี้กล่าวว่า “ถ้าผู้ใดฟังคำของเรา และเชื่อพระองค์ที่ทรงใช้เรามาผู้นั้นมีชีวิตนิรันดร์” เมื่อท่านเชื่อและต้อนรับ พระองค์ ท่านได้ชีวิตนิรันดร์ทันที

เราต้องทำอะไรบ้าง

เราจะได้รับชีวิตใหม่นี้ได้อย่างไรพระคำรัสของพระเจ้าตรัสว่า มนุษย์ทุกคนมีบาป (โรม.3:23) เรา ไม่อาจช่วยตนเองให้รอดได้ (เอเฟซัส.2:9) เราทราบดีแต่เราต้องทำประการใดจึงจะรอดได้พระธรรม กิจการ 16:31 กล่าวว่า “จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้” ท่านเชื่อใหม่ว่า ท่านเป็น คนบาปและต้องการพระผู้ช่วยให้รอด ท่านเชื่อใหม่ว่า พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่ความผิดบาปของท่าน ท่านเชื่อใหม่ว่าพระองค์ทรงสามารถช่วยท่านได้เพราะพระองค์เป็นพระ บุตรของพระเจ้าท่านเชื่อข้อพระธรรมใน ยอห์น 3:16 ไหม? ท่านเชื่อใหม่ว่า มีทางเดียวเท่านั้นที่จะนำ

ท่านไปสู่แผ่นดินสวรรค์ คือทางพระเยซูคริสต์ (อ่าน กิจการ.4:12) ถ้าท่านเชื่อตามพระธรรมทั้งหมดนี้ และยินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน ท่านก็ได้รับความรอด

เพราะว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์อยู่ชั่วนิรันดร์ เมื่อท่านเชื่อและต้อนรับพระเยซูคริสต์ ท่านก็ได้รับชีวิตของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นเหตุทำให้ท่านได้รับชีวิตนิรันดร์ด้วย เมื่อท่านได้รับชีวิตนิรันดร์นี้แล้ว ท่านคงอยากบอกให้คนอื่นทราบ เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน การกระทำเช่นนี้เรียกว่า “การรับพระนามของพระองค์” (อ่าน โรม 10:9,10) อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “ถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในใจว่า พระเจ้าได้ทรงโปรดบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด” ในข้อนี้มีสองประการที่ท่านต้องสนใจเกี่ยวกับความรอดของท่าน ประการแรก ท่านต้องมีความเชื่อภายในจิตใจของท่านว่า พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาปของท่าน และทรงฟื้นคืนพระชนม์เพื่อท่านจะได้รับชีวิตใหม่ ประการที่สองท่านต้องกล้ายอมรับด้วยปากของท่านเอง ต่อหน้ามวลชนว่า ท่านเชื่อพระเยซูคริสต์ ท่านเป็นคริสเตียน เป็นบุตรของพระเจ้า มีบางคนคิดว่า ถ้าตนเชื่อพระเยซูคริสต์ในจิตใจ ก็เพียงพอแล้วไม่จำเป็นต้องแสดงให้คนอื่นเห็น ไม่จำเป็นต้องไปโบสถ์ อธิษฐาน หรือเป็นพยาน ถ้าท่านเชื่อพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง ท่านย่อมกล้าแสดงตนให้คนอื่นทราบ และกล้ารับพระนามของพระองค์ในที่เปิดเผย คนที่ไม่กล้ารับพระนามของพระองค์ในที่สาธารณะยังไม่ได้เป็นคริสเตียนที่แท้จริง พระเยซูตรัสว่า “เหตุฉะนั้นทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะรับผู้นั้น เฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเรา ผู้อยู่ในสวรรค์ แต่ผู้ใดจะปฏิเสธเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะปฏิเสธผู้นั้น เฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้อยู่ในสวรรค์ด้วย” (มัทธิว.10:32,33)

บทเรียนที่ 3 พระวิญญูณบริสุทธฺิ

ยอห์น 16:7-13, โรม 8:1-17; กาลาเทีย 5:22-25

บทนำ

ไฟฟ้าคืออะไร ท่านเชื่อว่ามีไฟฟ้าในโลกนี้จริงหรือ แน่นอน ท่านเชื่อว่ามี แต่ทำไมท่านเชื่อว่ามีไฟฟ้า ท่านเคยเห็นไฟฟ้าหรือไม่ เปล่าเลย ท่านไม่เคยเห็นตัวตนของไฟฟ้า สิ่งที่ท่านเห็นนั้นเป็นผลของการกระทำของไฟฟ้าในรูปลักษณะของความร้อน แสงสว่าง เสียง เช่นแสงสว่างของหลอดไฟฟ้้าความร้อนของเตารีดไฟฟ้า เป็นต้น ถ้าท่านอยากจะได้ไฟฟ้าใช้ ท่านต้องต่อสายจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าเข้ามายังบ้านของท่าน ติดตั้งหลอดไฟฟ้า สวิตช์เปิดปิด ปลั๊กสำหรับเสียบสายไฟ และอื่น ๆ ตามคำแนะนำของพนักงานไฟฟ้าหรือเจ้าของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เมื่อท่านปฏิบัติตามที่เขาบอก ท่านก็จะมีไฟฟ้าใช้ทันที

พระวิญญูณบริสุทธฺิมีส่วนคล้ายคลึงกับไฟฟ้าบางประการ ไม่เคยมีใครได้เห็นพระวิญญูณบริสุทธฺิมาก่อนเลยแต่เราทราบว่ามีพระวิญญูณบริสุทธฺิจากฤทธิ์อำนาจที่สำแดงออกจากชีวิตคริสเตียนทุกคน พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้แนะนำให้เรารู้จักพระวิญญูณบริสุทธฺิ ถ้าเราปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้าพลังอำนาจของพระวิญญูณบริสุทธฺิก็จะสำแดงออกจากชีวิตของเรา วันนี้ท่านจะได้เรียนจากพระคำรัสของพระเจ้าว่า พระวิญญูณบริสุทธฺิคือผู้ใด และเราจะต้องปฏิบัติตามกฎอะไรบ้าง จึงจะได้รับพระวิญญูณบริสุทธฺิ

พระวิญญูณบริสุทธฺิคือใคร?

พระวิญญูณบริสุทธฺิเป็นหนึ่งในตรีเอกานุภาพ มิใช่เป็นพลังงานหรืออำนาจลึกลับใด ๆ ที่ชักจูงจิตใจมนุษย์พระคัมภีร์ใช้สรรพนามแทน พระวิญญูณบริสุทธฺิว่า “พระองค์” (ดู ยอห์น.16:13) พระเยซูคริสต์ทรงสอนว่าพระวิญญูณบริสุทธฺิเป็นบุคคล ทรงมีความรู้สึก ทรงสามารถพูดสามารถสอนได้ยืนและเข้าใจทุกอย่าง นอกจากนั้นพระวิญญูณบริสุทธฺินั้น ยังเป็นพระเจ้าดูพระธรรมกิจการ 5:3,4 ในข้อ 3 เปโตรบอกว่าอานาเนียได้มุสาต่อ พระวิญญูณบริสุทธฺิ ข้อ 4 กล่าวว่า อานาเนียได้มุสาต่อพระเจ้า เพราะว่าพระวิญญูณบริสุทธฺิเป็นพระเจ้า การมุสาต่อพระวิญญูณบริสุทธฺิก็เท่ากับมุสาต่อพระเจ้าพระวิญญูณบริสุทธฺิทรงเป็นอยู่ตั้งแต่เมื่อเดิม (ดู ปฐมกาล.1:12) ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้าง (ดูโยบ 33:4) ทรงเป็นพระวิญญูณนิรันดร์ (ดู ฮีบรู.9:14)

ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับสู่สวรรค์พระองค์ตรัสว่า จะส่ง “พระผู้ช่วย” (พระวิญญาณบริสุทธิ์) มายังโลก (อ่าน ยอห์น.16:7) เมื่อพระองค์ทรงอยู่ในโลกในสภาพของมนุษย์ พระองค์ทรงสามารถอยู่ในสถานที่เพียงแห่งเดียวในเวลาเดียวกัน แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมา พระองค์ทรงสามารถสถิตในที่ทุกแห่งในจิตใจของคริสเตียนในเวลาเดียวกัน (ดู 1 โครินธ์.6:19)

จุดประสงค์ในการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เด็กชายคนหนึ่งตามอดแต่กำเนิดเขาได้รับการผ่าตัด เมื่อหมอเอาผ้าปิดตาออก เขาก็ตะโกนด้วยเสียงดัง ขณะที่มองไปรอบ ๆ ว่า “โอ คุณแม่ ทำไมคุณแม่ไม่บอกหนูว่า ทุกสิ่งทุกอย่างช่างสวยงามอะไรอย่างนี้” พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า ตาฝ่ายวิญญาณจิตของเราได้บอดมาตั้งแต่กำเนิด ทำให้เราไม่สามารถเห็นพระคุณและความรักของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จมาช่วยรักษาตาฝ่ายวิญญาณจิตของเรา ให้เราสามารถเห็นพระคุณและความรักของพระองค์ เมื่อเราได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

ท่านเคยได้ส่องกล้องจุลทรรศน์ไหม? ท่านจะสามารถมองเห็นสิ่งแปลกประหลาดอัศจรรย์หลายอย่าง ซึ่งความจริงมันได้ปรากฏเช่นนั้นเสมอ แต่ท่านไม่อาจมองเห็นด้วยตาเปล่าของท่านเมื่อเราได้รับการบังเกิดใหม่โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็จะเห็นสิ่งแปลกประหลาดอัศจรรย์ และประเสริฐยิ่งในองค์พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เราจะรู้สึกเป็นสุขใจและภาคภูมิใจในชีวิตนิรันดร์ซึ่งพระองค์ประทานแก่เราทั้งหลาย

เมื่อเราได้รับการบังเกิดใหม่แล้ว พระเยซูคริสต์ทรงต้องการให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเราเจริญเติบโตขึ้นทุกวัน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสอนให้เราเข้าใจในสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงต้องการให้เราทราบ เพื่อเราจะเจริญเติบโตในพระองค์ (ยอห์น.16:12,13)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เปิดเผยความจริงที่สำคัญยิ่งแก่เปาโล เปโตรและสาวกอื่น ๆ เพื่อท่านเหล่านั้นจะได้นำไปสอนผู้อื่นต่อไป (ดู 2 เปโตร.1:21) พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงสัญญาจะช่วยท่านให้เข้าใจความจริงเหล่านั้น (ยอห์น.16:13)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังได้ทรงช่วยคริสเตียนมากกว่านั้น จงอ่าน ยอห์น.14:16,26 พระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษเรียก “พระผู้ช่วย” ว่า “พระผู้ปลอบโยน” พระผู้ปลอบโยนจะทรงคำเนนิใกล้ ๆ เรา และทรงช่วยเหลือเราเสมอ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นเพื่อนทรงเป็นผู้นำ ทรงเป็นกำลังและสถิตอยู่กับเราตลอดไปเป็นนิรันดร์ โรม.8:16 กล่าวหาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังได้เป็นพยานให้เราว่า เราได้เป็นของพระเจ้าแล้ว ข้อ 26,27 สอนว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังได้ทรงอธิษฐานเพื่อพวกเรา

ผลของพระวิญญูณบรสิสุทธิ

เมื่อพระวิญญูณบรสิสุทธิสถิตอยู่ในผู้ที่เชื่อพระเยซูคริสต์ พระองค์ก็จะทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้นั้น ให้เขามีผลของพระวิญญูณบรสิสุทธิปรากฏออกมา จงอ่าน กาลาเทีย.5:22,23 (ให้นักเรียนนับดูว่ามีกี่อย่าง) ผลของพระวิญญูณบรสิสุทธิประกอบด้วยหลายอย่างแต่ทว่าอยู่ในผลเดียวกัน สิ่งแรกที่ปรากฏในผลของพระวิญญูณบรสิสุทธิ คือความรัก พระเยซูคริสต์ทรงสรุปพระบัญญัติทั้งหมดไว้ในคำคำเดียวกันเท่านั้นคือ “ความรัก” คู มัทธิว.22:37-40 “จงรักพระเจ้า...รักมนุษย์” เมื่อมีความรัก ส่วนอื่น ๆ ในผลของพระวิญญูณบรสิสุทธิ และในพระบัญญัติก็ปฏิบัติได้อย่างง่ายดาย เมื่อท่านมีความรักท่านก็มีความยินดี สันติสุข ความอดกลั้นไว้นาน ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความอ่อนสุภาพ การรู้จักบังคับตน ฯลฯ

ท่านมีผลของพระวิญญูณบรสิสุทธิอยู่ในท่านมากน้อยเพียงใด ท่านจะมีผลเหล่านี้ในชีวิตของท่าน หากท่านมีพระวิญญูณบรสิสุทธิอยู่ภายใน เพราะพระวิญญูณบรสิสุทธิทรงเป็นผู้ออกผลเหล่านี้ไม่ใช่ท่านเอง ท่านจะสามารถรับพระวิญญูณบรสิสุทธิได้โดยการต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในจิตใจของท่านเมื่อท่านมีพระเยซูท่านก็มีพระวิญญูณบรสิสุทธิ เพราะพระวิญญูณบรสิสุทธิทรงเป็นผู้ช่วยให้ท่าน รู้จักพระเยซูคริสต์ และต้อนรับพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แล้วสถิตอยู่ในท่าน (ดู 1 โครินธ์. 6:19;3:16; โรม8:9;1 โครินธ์.12:3)

ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญูณบรสิสุทธิ

โรม.15:13 กล่าวไว้ว่า โดยเดชของพระวิญญูณบรสิสุทธิ เราทั้งหลายจะอิมใจด้วยความยินดี ความสุขใจในความเชื่อ และจะประกอบด้วยความหวังซื่อ 19 เปาโลกล่าวว่า “คือด้วยเดชอำนาจแห่งนิมิตและการอัศจรรย์ในฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญูณบรสิสุทธิจนข้าพเจ้าได้ประกาศกิตติคุณของพระคริสต์ โดยถ้วนตั้งแต่กรุงเยรูซาเล็มอ้อมไปยังเมืองอีลริกัน” พระวิญญูณบรสิสุทธิทรงมีฤทธิ์อำนาจใหญ่ยิ่ง และพระองค์ทรงต้องการให้เราประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ พระเยซูคริสต์ได้สั่งให้เหล่าสาวกคอยที่กรุงเยรูซาเล็ม เพื่อเขาเหล่านั้นจะสามารถประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญูณบรสิสุทธิ (ดู ลูกกา.24:49;กิจการ.1:8) ท่านประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญูณบรสิสุทธิใหม่ บางครั้งเราไม่มีความสามารถ แม้แต่จะกระทำงานที่เล็กน้อยที่สุดของพระองค์ และงานอื่น ๆ ก็ไม่บังเกิดผล ความผิดมิใช่อยู่ที่พระเจ้า แต่อยู่ที่ท่าน เพราะพระองค์ได้ทรงสัญญาและได้เตรียมฤทธิ์อำนาจที่เพียงพอสำหรับท่านไว้ให้แล้ว เพื่อท่านจะสามารถดำเนินงานทุกอย่างได้ผลดี

พระวิญญูณบรสิสุทธิยังมีฤทธิ์อำนาจในการเปลี่ยนชีวิตของท่าน สุภาพสตรีคนหนึ่งเป็นคนเห็นแก่ตัวเสมอต้องการให้คนอื่นเอาอกเอาใจ เขาอยากได้ทุกอย่างที่เขาต้องการ คุณเคยเยาะเย้ยคนอื่นที่คำต้อย

กว่าตน วันหนึ่งเขาได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในจิตใจ ชีวิตของเขาก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ทั้งหมด เขาเคยหวังอยากจะได้เป็นนางพยาบาลเป็นเวลานานมาแล้ว แต่ไม่เคยสมหวัง เมื่อชีวิตของเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ เขาก็เริ่มขยันขันแข็ง และตั้งใจเรียนหนังสือ เพื่อจะได้เป็นนางพยาบาลที่ดีที่สุดเป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระเยซูคริสต์และความหวังของเขาก็บรรลุผลสำเร็จในเวลาต่อมา เขาเปลี่ยนเป็นคนที่มีสุขภาพดีมีพลัง เต็มไปด้วยความรักความเมตตา เพราะทราบว่าพระเยซูคริสต์ทรงต้องการให้เขาเป็นเช่นนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่ทรงสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของสุขภาพสตรีคนนี้

หลังจากพระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนแล้ว เหล่าสาวกตกใจกลัวมาก พวกเขากันซ่อนตัวในบ้านและลงกลอนประตูอย่างแน่นหนา (ดู ยอห์น.20:19) แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมายังเขา พวกเขา กลับกลายเป็นผู้กล้าหาญขึ้นมาทันที ออกไปประกาศพระกิตติคุณโดยไม่เกรงกลัวผู้ใด จนคนในสมัยนั้นกล่าวว่า เหล่าสาวกเป็น “พวกกล้าแผ่นดิน” (ดู กิจการ.17:6)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังทรงทำงานในชีวิตคริสเตียนทุกคน เพื่อช่วยให้เราเจริญเติบโตและเข้มแข็งขึ้นในพระคริสต์ เพื่อเราจะได้มีผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ปรากฏเด่นชัดขึ้นทุกวัน เพื่อเราจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ และประกอบกิจทุกอย่างของเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่กับเราเสมอ ทั้งในเวลาทำงาน เวลาเรียน และเวลาพักผ่อนหย่อนใจ ในยามสุข และในยามทุกข์ พระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยของเรา แนะนำเราประเล้าประโลมเรา และทรงช่วยเราให้เข้าไปใกล้ชิดพระบิดามากยิ่งขึ้นทุกวัน

ท่านมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในท่านแล้วหรือยัง

บทเรียนที่ 4 การบังเกิดใหม่

ยอห์น 3:1-18

บทนำ

อาจกล่าวได้ว่าลิงเป็นสัตว์ฉลาดที่สุดในบรรดาสัตว์เครื่องนทึงหลาย มันเป็นสัตว์ที่สอนง่าย เราอาจสอนให้มันขี่จักรยานสองล้อ แสดงละคร กระทำสิ่งต่าง ๆ เหมือนมนุษย์ แม้เราจะพยายามสอนให้มันแสดงกิริยาท่าทางเหมือนมนุษย์ แต่งตัวให้สวยหรืออย่างสุภาพบุรุษ และสุภาพสตรีทึงหลายแต่ลิงก็คงเป็นลิงอยู่นั่นเอง ท่านไม่อาจใช้มันช่วยทำการบ้านให้ท่านหรือขอคำแนะนำจากมันในการแก้ปัญหาต่าง ๆ มันเกิดในตระกูลสัตว์เครื่องนทึง มันก็ต้องเป็นสัตว์จะเปลี่ยนแปลงเป็นมนุษย์ไม่ได้

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า ถ้าเราไม่บังเกิดใหม่ในพระองค์ เราไม่อาจจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ได้เพราะผู้ที่มิมีชีวิตชนิดที่มีในแผ่นดินสวรรค์เท่านั้น จึงสามารถจะอยู่ในแผ่นดินสวรรค์ คุณปลา มีชีวิตอยู่ในน้ำ มันจึงสามารถอาศัยในน้ำ ได้อย่างมีความสุข มนุษย์ซึ่งมีชีวิตอยู่บนบกไม่อาจจะย้ายสำมะโนครัวไปอยู่ในน้ำได้ เช่นเดียวกับปลา และปลาก็ไม่อาจย้ายขึ้นมาอยู่บนบกเช่นเดียวกับมนุษย์ เราอาจฝึกฝนมนุษย์ให้รู้จักว่ายน้ำ ได้เร็วและนานอาจฝึกฝนให้สามารถดำน้ำได้เป็นเวลานาน แต่ไม่มีใครสามารถเปลี่ยนชีวิตของคนให้เป็นชีวิตคุณปลาได้ การจะเข้าไปแผ่นดินสวรรค์ก็เช่นเดียวกัน เราอาจสอนให้คนทำดี มีนิสัยดี แต่เราไม่อาจเปลี่ยนชีวิตของคนให้เป็นแบบชีวิตในสวรรค์ได้ มีทางเดียวเท่านั้นที่จะช่วยให้เราเข้าไปอยู่ในแผ่นดินสวรรค์ดังจะได้เรียนจากพระธรรมยอห์นบทที่ 3

การบังเกิดใหม่คืออะไร

นิโคเดโมได้มาหาพระเยซูคริสต์ในเวลากลางคืน เขาได้กล่าวคำสรรเสริญเยินยอพระเยซูคริสต์ว่า “อาจารย์เจ้าข้าข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเป็นครูมาจากพระเจ้าเพราะว่าไม่มีผู้ใดอาจกระทำนิมิตซึ่งท่านได้กระทำนั้น เว้นไว้พระเจ้าสถิตอยู่ด้วย” (ยอห์น.3:2) พระเยซูคริสต์ไม่ได้สนใจต่อคำเยินยอนั้น แต่ตอบทันทีทันใดว่า “เราบอกท่านตามจริงว่าถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่แล้ว จะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” นิโคเดโม ไม่เข้าใจคำพูดประโยคนึ้ จึงถามพระเยซูว่า “การบังเกิดใหม่คืออะไร” (อ่านข้อ 4)

การบังเกิดใหม่มิใช่เป็นเพียงการรับศีลบัปติสมา เป็นสมาชิกของโบสถ์หรือปฏิบัติตามกฎข้อบัญญัติทางศาสนาดังที่บางคนเข้าใจ การรับศีล การเป็นสมาชิกของโบสถ์ ไม่อาจทำให้คนหนึ่งคนใดเป็นคริสเตียนที่แท้จริงได้ คุณเครื่องแบบทหารไม่สามารถทำให้คนหนึ่งคนใดที่ไม่ใช่ทหารหลายเป็น

ทหารการบังเกิดใหม่ก็ไม่ใช่ว่าการพยายามประพฤติดี มีคนจำนวนไม่น้อยคิดว่า การเป็นคริสเตียนคือการพยายามตัดแปลงชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น นิโคเดโมเป็นคนเคร่งศาสนา และเชื่อเหลือเกินว่าเขามีการประพฤติที่ดี แต่พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ท่านต้องกลับใจบังเกิดใหม่”

ถ้าอย่างนั้น “การบังเกิดใหม่คืออะไร”

ชีวิตของท่านได้เริ่มต้นเมื่อท่านกำเนิดจากครรภ์มารดา เป็นชีวิตที่บิดามารดาให้ท่าน โดยที่ท่านมิได้ขอหรือกระทำให้สิ่งใด เมื่อท่านบังเกิดจากมนุษย์ ท่านก็มีชีวิตเป็นมนุษย์ การบังเกิดใหม่ก็มีหลักความจริงเช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้รับการบังเกิดใหม่ในครอบครัวของพระเจ้า ท่านก็ได้รับชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตจากพระเจ้า เป็นเหตุทำให้ท่านได้รับชีวิตใหม่ ซึ่งแตกต่างกับชีวิตเก่าของท่าน เรียกว่า “การบังเกิดใหม่” ซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ท่านพยายามจะทำด้วยตนเองได้ และท่านจะไม่มีชีวิตใหม่ หรือยังไม่บังเกิดใหม่ จะกว่าจะได้รับชีวิตใหม่ ฝ่ายวิญญาณจิตจากพระองค์

ทำไมจำเป็นต้อง “บังเกิดใหม่”

หรือมีชีวิตใหม่ เรามีชีวิตฝ่ายเนื้อหนังยังไม่เพียงพอหรือ เราตอบได้ดังนี้

1. เพราะเป็นคำสั่งของพระเยซูคริสต์ (ดู ยอห์น.3:3,5) พระเยซูคริสต์มิได้บอกนิโคเดโมว่า “ถ้าเขาจะต้องการบังเกิดใหม่” แต่บอกว่า “ต้องบังเกิดใหม่” (ดูข้อ 7) พระเยซูเน้นคำว่า “ต้อง” เพราะถ้าท่านต้องการจะเห็น (ข้อ 3) หรือจะเข้า (ข้อ 5) แผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้า การบังเกิดใหม่เป็นสิ่งจำเป็นที่สุด พระเยซูยังเน้นอีกคำหนึ่งว่า “ท่านทั้งหลาย” ต้องบังเกิดใหม่ “ท่านทั้งหลาย” หมายถึงทุกคนในโลกทุกคนในชั้นนี้จะต้องบังเกิดสองครั้ง

2. เพราะทุกคนเป็นคนบาป โรม.3:11,12,23 กล่าวว่า “ไม่มีคนชอบธรรมสักคนหนึ่ง ไม่มีเลย.. คนทั้งหลายได้หลงทางไปแล้ว... ไม่มีใครประพฤติดีแม้สักคนเดียว ไม่มีเลย เหตุว่าคนทั้งปวงได้ทำผิดทุกคน และขาดการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า” ท่านอาจจะกล่าวว่า “ฉันไม่ได้รับรวมอยู่ในคนบาปเหล่านั้น” แต่พระเจ้าตรัสว่า “ไม่มีคนชอบธรรมสักคนหนึ่งไม่มีเลย ทุกคนได้ทำผิด” นั้นหมายถึงข้าพเจ้าและท่านด้วย พระเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ พระองค์จะทรงอนุญาตให้ความบาป อยู่ด้วยกันกับพระองค์ไม่ได้ (ดู ฮาบากุก.1:13) ถ้าเราเป็นคนบาป เราไม่สามารถเข้าใกล้พระองค์เราจะกลายเป็นคนหมดหวัง หากพระเจ้าไม่ทรงเตรียมทางแห่งการหลุดพ้นบาปมนุษย์ แต่พระองค์ทรงเป็นความรัก ทรงประทานชีวิตของพระเยซูคริสต์แก่เราทั้งหลาย อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “...ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่พระคริสต์ต่างหากทรงมีชีวิตเป็นอยู่ในข้าพเจ้า” (กาลาเทีย.2: 20)

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” (ยอห์น.3:7) ชีวิตแห่งความบาปของเราบอกเราว่าเราต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ และความบริสุทธิ์ของพระเจ้าทำให้เราตระหนักว่า ถ้าเราต้องการเข้าใกล้พระองค์ต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่หรือบังเกิดใหม่

เราจะบังเกิดใหม่ได้อย่างไร

ให้เราค้นหาคำตอบ จากสิ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อเราอย่างครบถ้วนบริบูรณ์แล้ว โดยที่พระองค์ได้ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เสด็จมาในโลก เพื่อเราจะได้ชีวิตใหม่ (ดูยอห์น 3:16,17) มีเรื่องเล่าว่า ในสมัยที่ประเทศรัสเซียมีกษัตริย์ปกครองนั้นมหาดเล็กคนสนิทของจักรพรรดิ ชาร์นิโคลัส ได้เอาเงินในท้องพระคลังไปเล่นการพนันเป็นจำนวนมาก บังเอิญเขาได้ยินว่า สมุหบัญชีของจักรพรรดิ ชาร์จะมาสืบตรวจทรัพย์สินและบัญชีในพระคลังนั้น หากสมุหบัญชีค้นพบว่าเขาเป็นหนี้พระคลัง เป็นจำนวนมากและไม่สามารถใช้คืนได้ เขาจะต้องถูกจำคุก และเรื่องน่าอัปยศจะต้องติดตามมาอย่างแน่นอน คินนั้นมหาดเล็กผู้นี้พยายามคิดค้นหาทางที่จะชำระหนี้อันมากมายนี้ จนเที่ยงคืนผ่านไปด้วยความอ่อนเพลียจากการใช้สมองทำให้เขาฟุบหลับไปที่โต๊ะอย่างไม่รู้สึกตัว ขณะนั้นจักรพรรดิชาร์กำลังเดินอยู่ในสวนดอกไม้ เห็นแสงสว่างในห้องของมหาดเล็กคนสนิท จึงเดินไปดูพบมหาดเล็กคนนั้นนอนฟุบอยู่บนโต๊ะข้าง ๆ เขามีกระดาษแผ่นหนึ่ง พร้อมด้วยข้อความสั้น ๆ บอกว่า “ใครอาจจ่ายหนี้อันใหญ่หลวงนี้ได้?” จักรพรรดิชาร์พอจะเดาเหตุการณ์ได้ จึงเขียนข้อความสั้น ๆ ต่อจากข้อความนั้นว่า “ฉันจ่ายได้” แล้วลงพระนามของจักรพรรดิมหาดเล็กคนนั้นตื่นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเห็นลายเซ็นตั้งพระนาม และข้อความของจักรพรรดิชาร์ รู้สึกตื่นเต้นดีใจมากเพราะว่ามีผู้ช่วยชำระหนี้ทั้งหมดของเขาแล้ว เขาไม่ถูกจำคุกหรือลงโทษอีกต่อไป

สภาพของเราไม่แตกต่างกับมหาดเล็กคนสนิทของจักรพรรดิชาร์เพราะมนุษย์ทุกคนเต็มไปด้วยความบาปและค่าจ้างของความบาปคือความตายใครอาจชำระหนี้แห่งความบาปนี้แก่เราได้? 1 ยอห์น 1:7 กล่าวว่า “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ได้ทรงชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น”

เราควรทำอย่างไร?

พระเจ้าได้ทรงกระทำทุกอย่างเพื่อให้เราหลุดพ้นจากความบาป ได้รับชีวิตใหม่ เรายังจะต้องการสิ่งใดบ้างหรือไม่ เพื่อเราจะได้บังเกิดใหม่ (ให้นักเรียนอ่านยอห์น 1:12 พร้อมกันและพยายามหาคำตอบจากข้อนี้) มีสองประการที่เราต้องกระทำคือ เราต้อง “เชื่อ” และต้อง “ต้อนรับ” (ให้นักเรียนออกความคิดเห็นว่า เชื่อและต้อนรับ มีความหมายว่าอย่างไร) การเชื่อในพระเยซูคริสต์หมายความว่า การยอมรับว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าและเป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงมีฤทธิ์อำนาจ และมีสิทธิ์เหนือมนุษย์ทุกอย่าง แม้กระทั่งชีวิตของท่าน เชื่อว่าพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาในโลก และสิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของท่าน แล้วทรงฟื้นคืนพระชนม์ เสด็จกลับสู่เมืองสวรรค์การต้อนรับพระองค์ หมายถึงการแสดงเจตจำนงของท่านต่อพระองค์ ทูลขอพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่าน

เมื่อท่านกล่าวกับพระองค์ว่า “ข้าพเจ้าเชื่อคำสอนทุกอย่างในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระองค์ ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อข้าพเจ้า บัดนี้ข้าพเจ้าขอต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า” พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า ท่านก็ได้เป็นบุตรของพระเจ้า ได้รับการบังเกิดใหม่ ฉะนั้นการบังเกิดใหม่ จึงเป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถรับได้ เพราะพระเจ้าได้ทรงกระทำทุกอย่างพร้อมบริบูรณ์เพื่อเราแล้ว เราเพียงแต่เชื่อและต้อนรับพระองค์เท่านั้น

เมื่อท่านได้บังเกิดใหม่แล้ว อะไรจะเกิดขึ้นแก่ท่าน (ให้นักเรียนคิดถึงการบังเกิดฝ่ายเนื้อหนังก่อน) เมื่อทารกคลอดจากครรภ์มารดาแล้ว ชีวิตต่อมาของเขาได้รับหรือประสบอะไรบ้าง เขาจะมีชีวิตของมนุษย์มีนิสัยชอบกระทำบาป มีนามสกุล จะได้เป็นผู้สืบมรดก แล้วสุดท้ายก็ “ตาย” ให้นักเรียนเปิดคู่มือจากพระคัมภีร์ เกี่ยวกับผู้บังเกิดใหม่ในพระคริสต์ แล้วเปรียบเทียบกับการบังเกิดฝ่ายเนื้อหนังว่า แตกต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไรบ้าง ผู้บังเกิดใหม่ในพระคริสต์จะได้ พระเจ้าเป็นพระบิดา (ยอห์น.1:12) มีชีวิตคริสเตียน (กาลาเทีย.2:20) มีนิสัยใหม่ (2 โครินธ์.5:17) ได้ชื่อว่าคริสเตียน (กิจการ.11:26) เป็นผู้รับมรดกของพระเจ้าร่วมกับพระคริสต์ (โรม.8:17) มีบ้านในสวรรค์ (ยอห์น.14:2) และมีชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น.5:24)

ผลของการบังเกิดใหม่ประเสริฐเช่นนี้ จะเป็นสิ่งที่น่าเสียดายเหลือเกิน หากยังมีผู้หนึ่งผู้ใดในท่ามกลางท่าน ปฏิเสธพระพรอันใหญ่หลวงนี้ของพระเจ้า

บทเรียนที่ 5 การเจริญเติบโตของคริสเตียน

ยอห์น 6:32-35; เอเฟซัส 4:11-16; โครินธ์ 1:9-11

บทนำ

อาทิตย์ที่แล้ว เราได้เรียนถึงการบังเกิดใหม่ของคริสเตียน วันนี้เราจะศึกษาต่อไปว่า เมื่อเกิดใหม่แล้วจะต้องทำอะไรอีกบ้าง หลังจากทารกคลอดจากครรภ์มารดาแล้ว เขามิได้หยุดเพียงเท่านั้น สิ่งที่ดีตามมาคือการเจริญเติบโตของเขา หากท่านมีน้องชายคนหนึ่ง ตั้งแต่กำเนิดมา ไม่เคยเจริญเติบโตเลย เมื่อคลอดออกมาใหม่ ๆ เป็นอย่างไร หลายปีผ่านไปคงเป็นอย่างนั้นท่านคงเสียใจ และคุณพ่อคุณแม่ของท่านจะต้องเสียใจมากที่สุด พระบิดาในสวรรค์ก็เช่นเดียวกัน อยากจะเห็นบุตรของพระองค์ทุกคน เจริญเติบโต เป็นคริสเตียนที่แข็งแรงยิ่งขึ้นทุกวัน

การบังเกิดใหม่เป็นการเริ่มต้นของชีวิตคริสเตียน หลังจากนั้นเขาต้องเจริญเติบโต มีเหตุผลสำคัญสองประการด้วยกัน ที่บอกให้เราทราบว่า เราต้องเจริญเติบโต

1. เพราะพระเจ้าทรงต้องการให้เราเจริญเติบโต (ดู 1 เปโตร.2:2) “ดังทารกที่เกิดใหม่ ท่านทั้งหลายจงปรารถนาที่จะได้น้ำนมที่สมกับฝ่ายวิญญาณและปราศจากอุบาย เพื่อท่านทั้งหลายได้พัฒนาขึ้นไปสู่ความรอดด้วยน้ำนมนี้” และ 2 เปโตร.3:18 “แต่ท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณ และในความรู้ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา

2. การเจริญเติบโตเป็นไปโดยธรรมชาติ สิ่งมีชีวิตทุกอย่างต้องเจริญเติบโต สิ่งมีชีวิตทุกอย่างต้องเจริญเติบโต ในทางตรงกันข้าม สิ่งที่ไม่เจริญเติบโตคือสิ่งไม่มีชีวิต ชายคนหนึ่งพูดกับเด็กชายยิวว่า “ขอด คุณเจ้าเจริญเติบโตขึ้นทุกวัน” “แน่นอนครับ ถ้าผมไม่เจริญเติบโต ผมก็เป็นคนไม่มีชีวิตเท่านั้นเอง” เด็กชายยิวตอบ ผู้ที่บอกว่าตนบังเกิดใหม่และมีชีวิตใหม่แล้ว จะต้องเจริญเติบโตเช่นกัน และการที่เขาเจริญเติบโตในพระคริสต์เป็นเครื่องหมายสำคัญแสดงว่า เขาได้บังเกิดใหม่แล้ว

ท่านจะเจริญเติบโตได้อย่างไร

คำตอบที่ง่ายที่สุดคือ ต้องอาศัยอาหาร การเจริญเติบโต ขึ้นอยู่กับชีวิตและสุขภาพ ชีวิตและสุขภาพขึ้นอยู่กับอาหารเมื่อทารกกำเนิดมาแล้ว เขาต้องการอาหาร เมื่อคริสเตียนได้บังเกิดใหม่แล้ว เขาก็ต้องการอาหารเพื่อช่วยให้มีชีวิตและเจริญเติบโตต่อไป พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้เตรียมอาหารฝ่ายวิญญาณจิต (พระวจนะของพระเจ้า) แก่คริสเตียนสำหรับบำรุงเลี้ยงชีวิต “เจ้าทั้งหลายรู้ว่า มนุษย์จะ

จำเริญชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามีได้ แต่มีชีวิตอยู่เพราะบรรดาพระวณะ ซึ่งออกมาจากพระโอบนุ้ของพระเยโฮวาห์” (เฉลยธรรมบัญญัติ.8:3) ให้เราศึกษาว่าเรามีความรู้อะไรเกี่ยวกับอาหารดังกล่าวนี้บ้าง (ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคนละข้อจากพระธรรม สดุดี.119:140 และ ฮีบรู.6:5) เราต้องการอาหารที่มีคุณภาพดี เพื่อช่วยให้เรามีสุขภาพแข็งแรงพระวณะของพระเจ้าบริสุทธิ์และประเสริฐยิ่ง เหมาะสมแก่การเจริญเติบโตของคริสเตียน

ท่านใช้อาหารชนิดใดสำหรับเลี้ยงทารก? (ดู 1 เปโตร.2:2) นมไม่เพียงแต่เป็นอาหารสำคัญยิ่งสำหรับทารก แต่ยังเหมาะสำหรับหนุ่มสาวที่อยู่ในวัยเจริญเติบโต และสำหรับผู้ใหญ่ทุกคนด้วย อาหารที่เหมาะสมที่สุดสำหรับคริสเตียนที่เพิ่งกลับใจบังเกิดใหม่ คือพระวณะของพระเจ้าในส่วนที่เป็นน้ำนม มีข้อพระคัมภีร์บางตอนซึ่งแม้แต่เด็ก ๆ ก็สามารถเข้าใจได้ ข้อพระธรรมโรมที่เข้าใจได้ง่ายนี้เราเรียกว่า น้ำนมเพราะนมเป็นสิ่งที่รับประทานได้ง่าย

สำหรับผู้ใหญ่หรือผู้ที่เจริญเติบโตแล้ว ต้องการอาหารชนิดใดบ้าง (ดู ฮีบรู.5:14) “แต่อาหารแข็งนั้นเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่” ในพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษ เรียก “อาหารแข็ง” ว่า “เนื้อ” คือมีอาหารอ่อนที่เป็น “น้ำนม” และอาหารแข็งที่เป็น “เนื้อ” มีข้อพระธรรมบางตอนมีลักษณะคล้ายเนื้อ คือต้องใช้แรงเคี้ยว ทารกไม่อาจรับประทานได้ หมายถึงข้อพระธรรมที่เข้าใจยาก ต้องศึกษาด้วยความระมัดระวังหรือด้วยความตั้งใจ

พระเจ้ายังได้ทรงเตรียม “ของหวาน” ให้แก่คริสเตียน (ดู สดุดี.119:103) “พระคำรัสของพระองค์หวานยิ่งกว่าน้ำผึ้ง” (อ่าน สดุดี.19:7-14) อาหารทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นหน้าที่ของท่านที่จะต้องรับประทานอย่างสม่ำเสมอ หากผู้หนึ่งผู้ใดไม่ได้รับประทานอาหาร อะไรจะเกิดขึ้นแก่เขาท่านเข้าใจดี เพราะเพียงแต่ท่านไม่ได้รับประทานอาหารมือเดียวเท่านั้นท่านก็รู้สึกหิว ถ้าท่านไม่รับประทานอาหารตลอดวัน หรือหลาย ๆ วันท่านจะอ่อนกำลังลงเรื่อย ๆ จนไม่มีเรี่ยวแรงจะเดินได้ต่อไป

เช่นเดียวกัน หากท่านไม่รับประทานอาหารฝ่ายวิญญาณจิต ท่านก็เป็นคริสเตียนที่แข็งแรงไม่ได้ ท่านไม่อาจเจริญเติบโตได้ โดยไม่หาเวลาทุกวันสำหรับอ่านพระวณะของพระเจ้า ให้เราอ่าน ยอห์น.6:32-35 พระเจ้าทรงเตรียมอาหารเช่นใดสำหรับชนชาติอิสราเอล เมื่อพวกเขาเดินทางเข้าไปในป่ากันดาร (ถ้านักเรียนไม่ทราบ ครูจะเล่าให้ฟังสั้น ๆ เกี่ยวกับชนชาติอิสราเอลที่ออกจากประเทศอียิปต์ และพระเจ้าทรงเตรียมอาหารให้เขาโดยให้ “มานา” ตกลงมาจากท้องฟ้าทุกเช้า (ดูอพยพ.16:14-22 เพื่อทราบรายละเอียด)

ในยอห์นบทที่ 6 พระเยซูคริสต์ทรงกล่าวถึง “มานา” ที่พระเจ้าประทานให้แก่พลไพร่ของพระองค์ “แต่พระเจ้าประทานอาหารที่ดีกว่านั้น” พระเยซูคริสต์ตรัสแก่คนทั้งหลายในเวลานั้นว่าอาหาร

แห่งชีวิตนั้นคืออะไร (ให้นักเรียนหาคำตอบจาก ยอห์น.6:32-35) ท่านจะรับประทาน “พระคริสต์” ได้อย่างไร (ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นก่อน) การรับประทาน “พระคริสต์” หมายถึงการต้อนรับพระคริสต์เข้ามาในใจ “ผู้ที่มาหาเรามาได้อดอยาก” ท่านเชื่อพระเยซูคริสต์ไหม ถ้าท่านเชื่อ ชีวิตของท่านจะสำแดงออกมาจากการปฏิบัติตามพระคำของพระองค์ คือ ต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจ แล้วเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ ท่านได้เชื่อฟังพระองค์หรือเปล่า? ท่านได้ใช้เวลามากพอในแต่ละวัน สำหรับทำความรู้จักกับพระเยซูคริสต์ให้ดียิ่งขึ้นไหม? มีทางเดียวเท่านั้นที่ช่วยให้ท่านเข้าใจพระเยซูคริสต์ได้ดียิ่งขึ้น คือหาเวลาอ่านเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับพระองค์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์

คริสเตียนส่วนมากปล่อยให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของเขาอดอยากเสมอเพราะไม่ค่อยได้อ่านพระวจนะของพระเจ้า บางครั้งเขาทิ้งพระคัมภีร์ไว้บนหิ้งหรือในลิ้นชักเป็นเวลาหลายวัน โดยไม่ได้แตะต้องเลย เขานึกว่า การไปเรียนรวิวารศึกษาหรือฟังเทศน์อาทิตย์ละครั้ง ก็ได้อาหารฝ่ายวิญญาณจิตเพียงพอสำหรับตลอดอาทิตย์ ท่านกระทำเช่นนั้นด้วยหรือเปล่า เฉลยธรรมบัญญัติ.17:19 กล่าวว่า “...ท่านจะต้องอ่านพระบัญญัตินั้น มิได้ขาดจนสิ้นชีวิต” หมายความว่าท่านจะต้องอ่านทุกวันร่างกายของท่านเจริญเติบโตด้วยอาหารและการออกกำลังกาย อาหารฝ่ายวิญญาณจิตของท่านคือพระวจนะของพระเจ้า และการออกกำลังกายฝ่ายวิญญาณจิต คือการเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์

การพิสูจน์

ท่านจะทราบได้อย่างไรว่า ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านกำลังเจริญเติบโต มีเรื่องหนึ่งเล่าว่า มีคนหนึ่งอยากจะเห็นต้นไม้ที่เขาปลูกเจริญเติบโตขึ้นเร็ว ๆ จึงดึงต้นไม้ขึ้นมาเล็กน้อยทุกวัน เขารู้สึกดีใจในความฉลาดของเขาที่สามารถทำให้ต้นไม้สูงขึ้นอย่างรวดเร็วแต่ปรากฏว่า สามวันต่อมา ต้นไม้ของเขาได้เหี่ยวตายไปเสียแล้ว การเจริญเติบโตต้องใช้เวลา แม้การเจริญเติบโตนั้นต้องดำเนินต่อไปอย่างช้า ๆ แต่ถ้าสังเกตให้ดี ท่านจะสามารถเห็นการเจริญเติบโตนั้นอย่างชัดเจน พระคัมภีร์กล่าวว่า “พระเยซูคริสต์ได้จำเริญขึ้นในฝ่ายสติปัญญา ในฝ่ายกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้าและ ต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย” (ลูกา.2:52) คริสเตียนทุกคนก็เจริญเติบโตแบบเดียวกับพระเยซูคริสต์ เราสังเกตได้ชัดเจน

1. การชอบอ่านพระคัมภีร์ เมื่อคริสเตียนได้รับการบารุงเลี้ยงโดยพระวจนะของพระเจ้า เขาก็เจริญเติบโตขึ้นฝ่ายความรู้และปัญญา (สคค.119:66) ความเข้าใจ (สคค.119:130) ท่านรู้สึกได้เจริญก้าวหน้าในด้านความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์มากกว่าเมื่อเริ่มต้นเรียนใหม่ ๆ ไหม? จงสำรวจดูตัวเองว่า ท่านรู้สึกอยากอ่านและศึกษาพระคัมภีร์มากขึ้นหรือเปล่า?

2. มีผลฝ่ายวิญญาณจิตมากขึ้น ต้นไม้ที่เจริญเติบโตแล้ว เช่น มะม่วง มังคุด ทุเรียน ลางสาด ฯลฯ จะต้องเกิดดอกออกผล ชีวิตคริสเตียนที่เจริญเติบโตแล้วจะเกิดผลเป็นที่ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้าเช่นกัน ตอนแรกอาจมีผลน้อย แต่ปีต่อ ๆ มา เขาจะเกิดผลมากยิ่งขึ้น จงถามตัวเองว่า ท่านมีความรักต่อ

พระเจ้า และต่อคนอื่นมากขึ้นไหม? ท่านมีใจเมตตา นินทาน้อยลง เห็นแก่ตัวน้อยลง ตั้งแต่ได้รู้จักพระเยซูคริสต์ไหม? สิ่งเหล่านี้แหละคือผลของคริสเตียน (ดู กาลาเทีย. 5:22,23)

3.ความสัตย์ซื่อ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นที่ชอบต่อหน้าคนทั้งปวง คนมากมายชอบอยู่ใกล้พระองค์ (ดู มาระโก.1:37) เพราะพระองค์ทรงเป็นที่ไว้วางใจของคนอื่น คนอื่น ๆ ชอบอยู่ใกล้ท่านและไว้วางใจท่านไหม? เมื่อท่านสัญญาจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ท่านทำตามสัญญาหรือเปล่า ท่านเป็นที่ไว้วางใจของคนอื่นไหม? ท่านสัตย์ซื่อมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมหรือไม?

เหมือนพระคริสต์ยิ่งขึ้นทุกวัน

พระเยซูทรงเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้าท่านเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้าโดยมีชีวิตเหมือนพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้นทุกวันหรือไม่

พระเจ้าทรงพอพระทัยเป็นอย่างยิ่งที่เห็นบุตรของพระองค์เจริญเติบโตขึ้นทุกวัน เมื่อท่านบังเกิดใหม่แล้วในพระเยซูคริสต์ จงอย่าหยุดเพียงเท่านั้น จงหมั่นอ่านและศึกษาพระวาจาของพระองค์ เพื่อท่านจะเจริญเติบโตฝ่ายสติปัญญา ฝ่ายร่างกาย เกิดผลเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้าและต่อหน้าคนทั้งปวงเช่นเดียวกับพระเยซูคริสต์.

บทเรียนที่ 6 การดำเนินชีวิตของคริสเตียน

เอเฟซัส 4:1-3; 5:1-16; โคลโลสี 2:1-8

บทนำ

มีคำถามที่สำคัญยิ่งข้อหนึ่ง คำตอบของคำถามนี้ สามารถทำให้ทัศนคติของท่านเกี่ยวกับโลกเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง ท่านเดาออกไหมว่า คำถามนี้คืออะไร? ก่อนจะศึกษาบทเรียนวันนี้เราจะใช้เวลาสักเล็กน้อยพิจารณาถึงคำถามข้อนี้

มีทางเลือก

ให้เราเปิดมัทธิว 7:13,14 และอ่านพร้อมกัน ข้อพระธรรมตอนนี้กล่าวว่า มีทางสองทางซึ่งมนุษย์ทุกคนรวมทั้งท่านและข้าพเจ้าด้วยกำลังเดินอยู่ “ท่านกำลังเดินอยู่ทางไหน?” ทางแรกเป็นทางที่แคบ นำท่านไปสู่ชีวิตอีกทางหนึ่งเป็นทางกว้าง นำท่านไปสู่ความพินาศสุดท้าย 2:13 เรียกทางนี้อีกชื่อหนึ่งว่า “ทางของความมึนตึมน” ท่านกำลังเดินอยู่ทางไหน? (ไม่ต้องรอคำตอบ) ทางที่ท่านเลือกดำเนินอยู่นั้นทำให้ชีวิตของท่านแตกต่างจากอีกทางหนึ่งอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ มีทางเดียวเท่านั้น ที่นำไปสู่ชีวิต ถ้าท่านได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของท่าน ท่านก็กำลังเดินอยู่ในทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ หากท่านยังไม่ต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดท่านยังคงอยู่ในทางที่นำไปสู่ความพินาศเป็นเรื่องที่ง่าย ๆ แต่ทว่าสำคัญยิ่ง ซึ่งท่านจะต้องเลือกและตัดสินใจให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้

เดินอย่างไร

เมื่อท่านได้แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเลือกทางของท่าน และได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านแล้ว ท่านก็พร้อมที่จะศึกษาคำถามที่สำคัญอีกข้อหนึ่งต่อไป คือ “ฉันจะเดินในทางที่จะนำไปสู่ชีวิตอย่างไร หรือฉันจะดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างไร” ในข้อท่องจำของบทนี้อาจารย์เปาโลสอนว่า เราต้องดำเนินตามพระเยซูคริสต์ (ดู โคลโลสี.2:6) ท่านคิดว่า การดำเนินตามพระเยซูคริสต์ หมายถึงอะไร เมื่ออาจารย์เปาโลบอกว่าเราต้องดำเนินตามพระคริสต์ อาจารย์เปาโลต้องการให้เราทราบด้วยว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงเตรียมกำลังและความสามารถแก่เรา เพื่อเราจะสามารถดำเนินชีวิตเป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า “การดำเนิน” หรือ “การเดิน” ตามความหมายในพระคริสตธรรมคัมภีร์มีลักษณะแตกต่างกันดังนี้

1. เดินอยู่ตรงหน้าพระเจ้า เราเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ที่สุด เจ้าจงเดินอยู่ตรงหน้าเรา ให้เป็นคนดีรอบคอบ” (ปฐมกาล.17:1) นี่เป็นคำสั่งข้อหนึ่งของพระเจ้า พระองค์ตรัสให้เราเดินอยู่ตรงหน้าพระองค์ ท่านทราบหรือไม่ว่า ท่านกำลังเดินอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า พระองค์ทรงทอดพระเนตรดูการกระทำของท่านตลอดเวลา ถ้าท่านทราบว่า คุณพ่อคุณแม่กำลังเฝ้าดูท่านอยู่ ท่านคงไม่กล้ากระทำบางอย่างซึ่งไม่ควรทำ พระเจ้าตรัสว่า เราเดินอยู่ตรงหน้าพระองค์ฉะนั้นพระองค์ทรงเห็นทุกอย่างที่เรากระทำเราจึงต้องระมัดระวังการกระทำทั้งกายวาจา ใจ และท่านควรทราบด้วยว่า การที่พระเจ้าทรงเฝ้าดูท่านตลอดเวลา พระองค์ไม่ประสงค์จะจับผิดท่าน แต่ทรงอยากนำท่านให้เดินในทางที่ถูกต้อง

ตำรวจจราจรซึ่งยืนอยู่ในป้อมที่สูง สามารถมองเห็นถนนข้างหน้าได้ตลอดจึงสามารถควบคุมการจราจรได้พระบิดาในสวรรค์ทรงเห็นเรา ทรงทราบอุปสรรคอันตราย และปัญหาทุกอย่างข้างหน้าเรา จึงสามารถควบคุมวิถีชีวิตของเราได้ พระธรรมอิสยาห์.30:21 สอนว่า “และเมื่อเจ้าสงสัยว่าจะเลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวา หูของเจ้าก็ได้ยินเสียงแนะนำข้างหลังของเจ้าว่า ทางนี้แหละเดินไปเถิด”

2. ดำเนินกับพระเจ้า ไม่เพียงแต่ท่าน ต้องดำเนินตรงหน้าพระเจ้าพระคัมภีร์บอกว่า ท่านต้องดำเนินกับพระเจ้า อ่าน ปฐมกาล.5:24 “เอโนคได้ดำเนินกับพระเจ้า” ถ้าจะกล่าวให้เข้าใจง่าย ๆ อาจกล่าวได้ว่า “เอโนคได้เชื่อฟังพระเจ้าและเป็นเพื่อนของพระเจ้า” ศาสดาพยากรณ์อาโมสกล่าวว่า “ทั้งสองจะดำเนินด้วยกัน ถ้าเขาทั้งสองไม่พร้อมใจกันได้หรือ” (อาโมส.3:3) ฉะนั้นถ้าท่านต้องการดำเนินกับพระเจ้า ท่านต้องเป็นเพื่อนกับพระเจ้ามีความคิดเห็นในการดำเนินชีวิตเหมือนกัน ความตั้งใจของท่านและน้ำพระทัยของพระเจ้าก็สอดคล้องกันด้วย

การดำเนินตรงหน้าพระเจ้าและการดำเนินกับพระเจ้า มิใช่สิ่งที่ท่านกระทำเฉพาะในวันอาทิตย์ในโบสถ์หรือในชั้นรวีวารศึกษาเท่านั้น แต่ต้องดำเนินกับพระองค์ในทุกแห่งทุกเวลาทั้งในโรงเรียน ในบ้าน ในสถานกีฬาและสถานที่ทำงานของท่าน

3. ดำเนินตามพระเจ้า เฉลยธรรมบัญญัติ 13:4 “เจ้าทั้งหลายจงดำเนินตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เกรงกลัวพระองค์รักษาข้อบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ และเชื่อฟังถ้อยคำ ปฏิบัติและนับถือพระองค์” ความจริงคำว่า “คริสเตียน” มิใช่เป็นคำในภาษาไทยเป็นคำมาจากเป็นภาษาอังกฤษซึ่งสะกดดังนี้ C-H-R-I-S-T-I-A-N อ่านว่าคริสเตียน หมายถึงสาวกของพระเยซูคริสต์อัครทูตแรกคือ “CHRIST” อ่านว่า “ไครสต์” แปลว่า พระคริสต์อัครทูตต่อมาคือ “I” แปลว่า “ฉัน” อยู่หลัง “CHRIST” พระคริสต์เสมอ นี่แหละคือคำจำกัดความของคำว่า “คริสเตียน” คือ “I” (ฉัน) ติดตาม “CHRIST” พระคริสต์เสมอ 1 เปโตร.2:21 บอกให้เราดำเนิน “ตามรอยพระบาทของพระองค์” ท่านจะดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์อย่างไร (ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น) ถ้าเราติดตามพระคริสต์เราต้องประพฤติ

ตามพระบัญญัติของพระองค์ (ดู ยอห์น.14:15) ต้องปฏิบัติตามตัวอย่างของพระองค์ (1 ทิโมธี.1:16) เราต้องอยู่ใกล้ชิดพระองค์เสมอ เพื่อเราจะไต่ยืนพระสุรเสียงของพระองค์ และทราบทางเดินที่ถูกต้อง (ยอห์น.10:4)

เมื่อเราติดตามพระเยซูคริสต์พระองค์ทรงนำเราไปสู่ที่ใด (ให้นักเรียนเปิดอ่าน สดุดี.23:2-4 แล้วหาคำตอบจากข้อพระธรรมนั้น) ทางบางทางที่เราเดิน จะสะดวก ง่ายและเต็มไปด้วยความสุขรื่นเริง เราจะไม่รู้สึกลำบากใจในการดำเนินทางเหล่านี้เป็นชีวิตที่ไม่มีความทุกข์ อุปสรรคขัดขวาง แต่เต็มไปด้วยความสมหวังความผาสุกทั้งกายและใจในสภาพเช่นนี้เรียกว่า “พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมฝั่งแม่น้ำที่สงบเงียบ” แต่บางทางที่เราเดินอาจไม่สะดวกสบาย พระเจ้าอาจทรงนำท่าน ดำเนินไปตามหว่างเขอันมัวมืดแห่งความตาย” อาจจะต้องประสบความทุกข์ยากลำบากหลายอย่าง แต่มีความจริงข้อหนึ่งท่านต้องจำไว้เสมอว่าไม่ว่าพระเยซูจะทรงนำเราไปที่ใดก็ตามที่นั่นจะต้องเป็นสถานที่ถูกต้องเสมอ ซึ่งท่านจะต้องดำเนินตามท่านไม่ต้องกลัวว่า พระองค์จะทรงนำท่านไปในทางที่ผิด เพราะทางของพระองค์เป็นทางที่ชอบธรรมแม้ท่านจะต้องดำเนินผ่านความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ ท่านก็ไม่ต้องกลัว เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านท่ามกลางความทุกข์ลำบากเหล่านั้น (ดู อีสยาห์.43:2) และสุดท้ายพระองค์จะทรงนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ฉะนั้นจงอย่าบ่นเกี่ยวกับทางที่พระองค์ทรงนำ ทางของพระองค์ถูกต้องเสมอ แม้อาจจะเป็ทางที่ยากแก่การเดินในบางครั้ง แต่จงมั่นใจเถิดว่าพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน พร้อมทั้งจะช่วยท่าน

เนื่องจากคริสเตียนทุกคนอยากจะกระทำตนเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ให้เราดูจากพระคัมภีร์ว่า เราจะต้อง “เดิน” อย่างไร จึงจะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ กาลาเทีย.5:16 บอกว่า “จงดำเนินตามพระวิญญาณ” โคลโลสี.1:10,11 “ประพฤติ (เดิน) อย่างที่สมควรแก่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” 2 โครินธ์.5:7 ดำเนินโดยความเชื่อ” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำท่านไปสู่ความเจริญทุกอย่าง (ยอห์น.16:13) ทางของพระองค์เป็นทางแห่งความเชื่อ ให้เราดำเนินตามด้วยความเชื่อและความมั่นใจในพระเยซูคริสต์

อีกสองประการที่ท่านจะลืมไม่ได้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคริสเตียน คือ “ดำเนินในความจริง” (3 ยอห์น.4) คือดำเนินชีวิตตามความจริงที่สอนไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ (พูดแต่ความจริงกล้ากระทำในสิ่งที่เป็นความจริง) และ “ดำเนินในความรัก” (เอเฟซัส.5:2) พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “คนทั้งปวงจะรู้ว่าเจ้าเป็นเหล่าสาวกของเรา ก็เพราะว่าเจ้าทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน” (ยอห์น.13:35)

พระเยซูคริสต์ทรงทราบว่า การดำเนินชีวิตคริสเตียนมิใช่เป็นสิ่งที่ง่ายนัก ท่านอาจจะพูดได้แต่ปาก เหมือนดังอาจารย์เปโตรทูลพระเยซูคริสต์ว่าแม้ทุกคนจะละทิ้งพระองค์ไป แต่ตนจะไม่ละทิ้งพระองค์ เมื่อความทุกข์ลำบากต่าง ๆ เกิดขึ้น เปโตรลืมข้อสัญญาที่ให้ไว้กับพระเยซูคริสต์ทั้งสิ้น เรามิได้เป็นคนที่ดีกว่าและเข้มแข็งกว่า เปโตรอาจกระทำในสิ่งที่เปโตรได้กระทำไปแล้วก็ได้ แต่พระเยซู

คริสต์ไม่ทรงอยากให้เกิดการณ์นั้นเกิดขึ้นในชีวิตของเราอีก พระองค์ทรงดำเนินร่วมกับเรา ทรงสัญญาว่าจะไม่ละทิ้งเรา (ดู ยอห์น.10:2-4; ฮีบรู.13:5) ยังมีอะไรอีกที่ประเสริฐกว่าการมีพระเยซูอยู่ใกล้ตัวเราเสมอ คอยกำจุนอุคหนุนและทรงนำเราไปในทางที่ถูกต้องที่สุดนอกจากนั้นพระองค์ยังทรงเตรียมแสงสว่าง สำหรับส่องทางเดินของเราพระองค์เองเป็น ความสว่าง (1 ยอห์น.1:7) และพระองค์ทรงประทานพระวณะของพระองค์ เป็นตะเกียงส่องสว่างทางเดินแห่งชีวิต (สดุดี.119:105) เรามีหน้าที่เชื่อฟัง ปฏิบัติและไว้วางใจในพระเยซูคริสต์ สำหรับการดำเนินทางแห่งชีวิตนี้

ไบปลิว “ทางถูกหรือทางผิดเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับบทเรียนวันนี้และเป็น โอกาสดีที่ท่านจะนำไปใช้ในการประกาศเผยแพร่ เพื่อเชิญชวนผู้อื่นให้เดินในทางที่ถูก

บทเรียนที่ 7 การเป็นพยาน

ยอห์น 1:35-51; 1 ยอห์น 4:13-17; มาระโก 8:34-38

บทนำ

เราได้เรียนติดต่อกันหลายอาทิตย์ เกี่ยวกับการเจริญเติบโตของทารกเปรียบเทียบกับ การเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณจิตของคริสเตียน ก่อนอื่นใดทั้งสิ้นทารกต้องบังเกิด แล้วเริ่มเจริญเติบโต ต่อมา เมื่อมีกำลังพอสมควรแล้วเขาก็หัดเดินและสามารถเดินได้ในไม่ช้าเมื่อเขาเดินได้แล้ว สิ่งที่เขาต้องหัด ต่อจากนั้น คือ “การพูด” หากเปรียบเทียบกับชีวิตคริสเตียนแล้ว เราเรียก “การพูด” นี้ว่า “การเป็นพยาน” หมายถึงการบอกให้คนอื่นทราบ เกี่ยวกับสิ่งซึ่งพระเยซูคริสต์ได้ทรงกระทำในชีวิตของเขา ตัวอย่างเช่น ท่านรู้สึกตื่นเต้นดีใจและขอบคุณชายคนหนึ่ง จึงบอกให้คนอื่นทราบเกี่ยวกับความสามารถของชายผู้นั้น จนคนเป็นจำนวนมากสนใจมาและหาเขา การเป็นพยานให้แก่พระเยซูคริสต์ เช่นเดียวกัน ท่านบอกให้คนอื่นทราบเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ท่านได้รับจากพระเยซูคริสต์

การเป็นพยานของคริสเตียนมีความหมายอย่างไร

1. เป็นพยานต่อหน้าที่ประชุม
2. เป็นพยานเฉพาะบุคคล
3. ชีวิตประจำวันของเราเป็นพยานเสมอ

สาวกของพระเยซูคริสต์ได้บอกพวกยิวใน กิจการ.4:20 ว่า “ท่านทั้งหลายจงพิจารณาดูเถิด ด้วยว่าข้าพเจ้าจะไม่พูดตามที่ได้เห็นและได้ยินนั้นก็หาไม่ได้” การเป็นพยานเป็นการสำแดงความเชื่อของเรา

ทำไมเราต้องเป็นพยาน?

มีเหตุผลสำคัญหลายประการด้วยกันที่เราต้องเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์ **ประการที่หนึ่ง** เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้พระองค์ตรัสว่า “จงแสดงพระราชกิจของพระองค์ในท่ามกลางชนประเทศทั้งปวง” (1 พงสาวดาร.16:8) **ประการที่สอง** พระเยซูคริสต์ทรงสั่งให้เราเป็นพยาน “จงไปหาพวกพี่น้องของเจ้าที่บ้าน แล้วบอกถึงเรื่องการณ์ใหญ่ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำแก่เจ้าและได้ทรงพระเมตตาแก่เจ้าแล้ว” (มาระโก. 5:19) คำสั่งสุดท้ายของพระเยซูคริสต์ก่อนพระองค์เสด็จกลับสู่สวรรค์พระองค์ตรัสว่า “... ท่านทั้งหลายจงเป็นพยานฝ่ายเรา...” (กิจการ.1:8) **ประการที่สาม** มีบันทึกไว้ในพระธรรมโรม 10:9,10 (ให้นักเรียนคนหนึ่งขึ้นขึ้นอ่าน) เราเชื่อในใจว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากความตาย และเราต้องทำ

อะไรอีก (อ่านข้อ 9 อีกครั้งหนึ่ง) เราต้องรับด้วยปากของเราเกี่ยวกับสิ่งที่เราเชื่อในจิตใจ นี่แหละเป็นทางที่ทำให้คนอื่นทราบถึงความเชื่อของท่านหากท่านรู้จักพระเยซูคริสต์จริง ๆ ท่านต้องมีความกล้าและความยินดีที่จะบอกให้คนอื่นทราบเกี่ยวกับสิ่งซึ่งพระเยซูคริสต์ได้ทรงกระทำในชีวิตของท่าน

เหตุที่พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านรับด้วยปาก ให้คนอื่นทราบความเชื่อของท่าน เพราะเป็นประโยชน์แก่ท่านเองหลายประการ เมื่อท่านได้เป็นพยานต่อหน้าคนอื่นว่า พระเยซูคริสต์ทรงเปลี่ยนแปลงท่าน ให้ท่านมีชีวิตใหม่ และท่านจะดำเนินตามพระทัยของพระองค์ คนอื่นก็เริ่มสังเกตดูชีวิตคริสเตียนของท่านทันที เนื่องจากท่านทราบว่า มีคนคอยสังเกตความประพฤติของท่าน และท่านต้องการกระทำทุกอย่างเป็นที่ถวายพระเกียรติยศแก่พระเจ้า ท่านจึงพยายามประพฤติตนในทางที่ดีที่สุด ไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อการทดลองง่าย ๆ การยอมรับต่อหน้าคนทั้งปวงว่า ตนเป็นคริสเตียน เป็นกำลังหรืออำนาจคอยยึดเหนี่ยวไม่ให้ท่านกระทำสิ่งใด ๆ ตามความปรารถนาของฝ่ายเนื้อหนัง นอกจากนั้นคำพยานของท่าน ยังสามารถช่วยให้คนอื่นรู้จักพระเยซูคริสต์ อาจทำให้เขาตัดสินใจต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดสำหรับคริสเตียนทั่วไป คำพยานของท่านจะช่วยหนุนน้ำใจเขา ช่วย使他เข้มแข็งยิ่งขึ้นในพระคริสต์

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์มีตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับคุณประโยชน์และอำนาจของการเป็นพยาน ใน ยอห์น.1:41 อันดรูว์ได้บอกพี่ชายของเขาชื่อเปโตรถึงเรื่องพระเยซูคริสต์ แล้วเปโตรก็รับเชื่อในพระองค์ สามปีต่อมา เปโตรได้เทศนาในโบสถ์ที่กรุงเยรูซาเล็ม มีคนร่วมสามพันคนได้กลับใจใหม่ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด (ดู กิจการ.2:41) จากเรื่องนี้ทำให้เราเห็นอำนาจและคุณประโยชน์อันใหญ่หลวงของการเป็นพยาน อันดรูว์ได้บอก เปโตรพี่ชายของเขา ถึงเรื่องพระเยซูคริสต์ แล้วต่อมาเปโตรได้บอกให้คนอื่นอีก 3,000 คนฟัง อันดรูว์อาจไม่มีความสันทัดในการเทศนาเหมือนเปโตร แต่การที่คน 3,000 คน ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์นั้น เราจะปฏิเสธว่า อันดรูว์ไม่มีส่วนร่วมในงานนั้นมิได้ เพราะถ้าอันดรูว์ไม่นำเปโตรมารู้จักกับพระเยซูคริสต์ คนทั้ง 3,000 คนก็ไม่มีโอกาสได้ฟังเปโตรเทศนา และไม่มีโอกาสได้รู้จักพระเยซูคริสต์จากเปโตร เปโตรและสาวกคนอื่น ๆ ได้เป็นพยานแก่พระเยซูคริสต์ตลอดชีวิตอย่างไม่หยุดยั้ง (ดู กิจการ.5:42) คริสตจักรจึงเจริญเติบโตและก้าวหน้าต่อมาตามลำดับ อนาคตของคริสตจักรขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของคริสเตียนทุกคน ในการเป็นพยานถ้าท่านทำตามคำสั่งของพระเยซูคริสต์ท่านจะไม่ต้องกลัวว่า คริสตจักรของท่านจะอ่อนแอ มีสมาชิกน้อย ตรงกันข้าม ท่านจะเป็นห่วงว่า ไม่มีสถานที่พอสำหรับคริสเตียน หรือเยาวชนมานมัสการพระเจ้า และศึกษาพระวาจาของพระองค์

ท่านจะเป็นพยานอย่างไร

บางคนอาจคิดว่า นักเทศน์ สิบยาภิบาล ครูสอนรวีวารศึกษาเท่านั้นจึงจะสามารถเป็นพยานได้ ส่วนคนไม่มีความสามารถในการเทศนาหรือสอนผู้อื่นเลยคงเป็นพยานไม่ได้ นั่นเป็นความคิดที่ผิด พระเยซูคริสต์ทรงมอบหมายหน้าที่นี้ ให้แก่คริสเตียนทุกคน “ให้เหล่าคนที่พระเยโฮวาห์ทรงไถ่ไว้ทูลดังกล่านั้น” (สดุดี.107:2) มิใช่ “ให้เหล่านักเทศน์ ทูลดังกล่านั้น” แต่หมายความว่า ทุกคนที่ได้รับการไถ่จากความผิดบาปมีหน้าที่เป็นพยาน

ท่านอาจเป็นพยานโดยสองวิธี คือ

1. โดยคำพูด ท่านควรบอกอะไรให้คนอื่นทราบ เกี่ยวกับพระคริสต์บ้าง (ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นก่อน) อย่างน้อยที่สุด สิ่งหนึ่งที่เราไม่ควรลืมบอกคนอื่น ถึงเรื่องพระคริสต์ คือ พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา ท่านอาจเริ่มต้นกล่าวว่า “เมื่อก่อนผม (ฉัน) เป็นคนบาป พระเยซูคริสต์ทรงเปลี่ยนแปลงผม อภัยความผิดบาปทุกอย่าง และประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่ผม...” ท่านอาจเป็นพยานโดยบอกว่า พระเยซูคริสต์ทรงดำเนินร่วมกับท่านทุกวัน (มัทธิว.28:20) พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าจะสถิตอยู่กับพระบุตรของพระองค์เสมอ (อ่าน สดุดี.145:18) และพระองค์ทรงกระทำตามสัญญาของพระองค์ ท่านมีสิ่งมากมายที่จะเป็นพยานเพื่อพระองค์ เพียงแต่พระพรต่าง ๆ ที่ท่านได้รับจากพระเจ้าแต่ละวันก็มากเพียงพอที่ท่านจะเป็นพยานได้แล้ว จงสงบใจคิดสักครู่หนึ่งว่า ตลอดอาทิตย์ที่ผ่านมา ท่านได้รับพระพรอะไรจากพระเจ้าบ้าง มีสิ่งใดบ้างที่ท่านควรขอบคุณสรรเสริญพระองค์

2. การเป็นพยานโดยความประพฤติ การเป็นพยานโดยปาก อาจเปรียบได้กับการโฆษณาสินค้า ความประพฤติของท่านคือ สินค้า หากท่านโฆษณาคุณภาพสินค้าอย่างเลิศลอยแต่แท้จริงสินค้านั้นมีคุณภาพเลว ท่านโฆษณาได้ไม่กี่ครั้ง ก็ไม่มีใครอยากฟังอีก การเป็นพยานก็เช่นเดียวกัน ท่านอาจบอกให้คนอื่นทราบเกี่ยวกับความประเสริฐของพระเยซูคริสต์ และการเป็นคริสเตียน แต่ท่านมิได้ประพฤติตามที่ท่านพูด ท่านคิดหรือว่า จะมีใครอยากฟังคำพยานของท่าน ฉะนั้นไม่เพียงแต่ท่านต้องเป็นพยานโดยคำพูดชีวิตประจำของท่านต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนทั้งปวงด้วย

มีคริสเตียน บางคนไม่กล้าเป็นพยานไม่กล้าสำแดงว่าตนเป็นคริสเตียนบางคนรู้สึกอายและตะขิดตะขวงใจแม้กระทั่งจะบอกคนอื่นว่า ตนไปโบสถ์หรือถือพระคัมภีร์ให้คนอื่นเห็น อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “คำว่าข้าพเจ้าไม่มีความอายในเรื่องกิตติคุณของพระคริสต์” (โรม.1:16) อาจารย์เปาโลเขียนจดหมายเตือนชายหนุ่มชื่อทิโมธีว่า “เหตุฉะนั้นอย่าอายคำพยานแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (2 ทิโมธี.1:8) สดุดี.119:46 คาวิดกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะอ้างถึงข้อปฏิญาณของพระองค์ในเวลาเข้าเฝ้ากษัตริย์ และข้าพเจ้าไม่ต้องอายเลย” ฉะนั้นท่านไม่ต้องกลัวหรืออายในการเป็นพยานไม่ว่าต่อครู ต่อเพื่อน หรือต่อผู้ใดก็ตาม

ท่านควรจะเป็นพยานที่ใด เวลาใด

นี่เป็นปัญหาอีกข้อหนึ่งซึ่งท่านต้องเข้าใจ บางคนอาจคิดว่า สถานที่และเวลาสำหรับเป็นพยานคือ ที่โบสถ์ในวันอาทิตย์เท่านั้น แต่จริงจุดมุ่งหมายสำคัญที่สุดในการโบสถ์ เราไปเพื่อนมัสการพระเจ้า แต่เราอาจถือโอกาสนั้นเป็นพยานได้ การเป็นพยานของคริสเตียนไม่จำกัดเวลา สถานที่ท่านอาจเป็นพยานได้ทั้งที่บ้าน (มาระโก. 5:19) ที่โบสถ์ (กิจการ.5:42) และทั่วทุกแห่งที่ท่านมีโอกาส (กิจการ.1:8) เป็นความจริงที่ว่า การเป็นพยานต้องอาศัยความกล้า แต่ถ้าท่านเข้าไปใกล้ชิดพระเจ้าเสมอ และพูดกับพระเจ้าเกี่ยวกับคนอื่น พระองค์จะทรงประทานให้ท่านมีความกล้าที่จะพูดกับคนอื่นเกี่ยวกับพระเจ้า ถ้าท่านต้องการจะเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์จริง ๆ จงอธิษฐานเพื่อคนที่ท่านจะเป็นพยาน ก่อนที่ท่านจะเป็นพยานให้เขาฟัง จงทูลขอพระเจ้าประทานความกล้า สติปัญญา และคำพูดที่สมควรให้ท่าน เพื่อคนที่ฟังจะสามารถเห็นพระคุณและความรักของพระเจ้าจากคำพูดและการประพฤติของท่าน

บทเรียนที่ 8 การศึกษาของคริสเตียน

ลูกา 2:40-52; สุภาษิต 3:13-23

บทนำ

ให้นักเรียนกระพริบตาข้างขวาหลาย ๆ ครั้ง ท่านทราบไหมว่า อะไรจะเกิดขึ้นก่อนที่จะกระพริบตาท่านจะรู้สึกอศจรรย์ใจหากทราบความจริง เมื่อคนใดคนหนึ่งพูด คลื่นเสียงของคนนั้นจะผ่านมาทางอากาศกระทบแก้วหูของท่านแก้วหูจะสั่นสะเทือนตามคลื่นเสียงนั้น แล้วประสาทในหูของท่านจะคอยรายงานสิ่งที่ท่านได้ยินไปสู่สมองและสมองของท่าน จะออกคำสั่งผ่านทางประสาทจำนวนสิบล้านเส้นเส้นมายังตาเฉพาะข้างขวาของท่านกล้ามเนื้อที่ตาเชื่อมกับคำสั่งของสมองก็กระพริบดังที่ได้รับคำสั่ง ถ้าท่านคิดตามคำอธิบายที่ให้ไว้นี้ จะเข้าใจทันทีว่า เมื่อครูบอกให้ท่านกระพริบตา ก่อนที่ท่านจะทำตามได้ เสียงนั้นต้องผ่านหลายแห่งจนกระทั่งตาของท่านกระพริบ แต่ท่านใช้เวลาานเท่าใดสำหรับการได้ยินคลื่นเสียงนั้นแล้วรายงานสู่สมอง และสมองรายงานมาที่กล้ามเนื้อ และกล้ามเนื้อตาจึงจะกระพริบบอกได้ว่า ท่านเกือบจะไม่ต้องใช้เวลาเลย ท่านกระพริบตาทันทีทันใดที่ได้ยินคำสั่ง ท่านควรจะขอบพระคุณพระเจ้าที่ประทานสมองที่ลึกลับอศจรรย์ นี้ให้แก่ท่าน ให้ท่านสามารถรับคำสั่ง และสั่งให้อวัยวะของร่างกายกระทำตามคำสั่งได้อย่างรวดเร็วฉับไว พระเจ้าประทานสมองให้ท่านสำหรับควบคุมการเคลื่อนไหว และการกระทำของอวัยวะต่าง ๆ พระองค์ยังให้สมองของท่านรู้จักฝึกฝนอบรม และศึกษาสิ่งใหม่ ๆ ในชีวิต การกระดิก นิ้วมือ เหยย ๆ ไม่ต้องอาศัยการศึกษาอบรม ท่านกระดิกนิ้วได้ตลอดเวลาตามคำสั่งของสมองแต่หากท่านต้องการใช้นิ้วมือนั้นเรียนพิมพ์ดีด ท่านต้องศึกษาฝึกหัดจึงจะพิมพ์ได้ วันนี้ท่านจะเรียนว่า “การศึกษาของคริสเตียน” คืออะไร? สำคัญอย่างไร?

การศึกษาของคริสเตียนคืออะไร?

ท่านไปโรงเรียนเพื่อการศึกษาท่านเรียนรู้อะไรจากการศึกษาบ้าง เราอาจกล่าวได้ว่า การศึกษาคือการรวบรวมความจริงบางอย่าง และการรับคำแนะนำสั่งสอนในด้านต่าง ๆ แต่แท้จริงการศึกษามีความหมายลึกซึ้งกว่านั้นการทราบเพียงแต่ว่าสองบวกสองเท่ากับสี่ หรือชาเป็นสินค้าออกที่สำคัญของประเทศลังกาไม่ทำให้ท่านได้ชื่อว่าเป็นคนได้รับการศึกษาคือ

การศึกษาคือการวิวัฒนาการ หรือการปรับปรุงบุคลิกลักษณะ และจิตใจให้เหมาะสมกับชีวิตของท่าน เป็นการฝึกฝนอบรมเพื่อปัจจุบันและอนาคตการศึกษาจะไม่มีวันสิ้นสุด เพราะท่านต้องเรียนรู้ใน

การปรับปรุงชีวิตของท่านให้เข้ากับโลกหรือสิ่งแวดล้อมซึ่งเปลี่ยนแปลงเสมอการศึกษาของคริสเตียนก็ประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้ ท่านจะต้องเรียนรู้ความจริงหลายอย่างและรับคำแนะนำสั่งสอนตามแบบฉบับของคริสเตียน พระเจ้าได้ทรงประทานพระบัญญัติ 10 ประการให้มนุษย์ซึ่งมนุษย์ต้องเข้าใจ พระองค์ได้ประทาน ยอห์น.3:16 ที่กล่าวถึงความรัก และทางแห่งความรอดแก่ทุกคน แต่การทราบความจริงเหล่านี้และรับการอบรมสั่งสอนให้เข้าใจคำสอนทุกอย่างของพระเจ้า ยังไม่เป็นการเพียงพอ ท่านต้องรู้จักใช้ความรู้ที่ได้รับนี้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตของท่าน โดยต้อนรับความรักของพระเจ้าเข้ามาหาพระองค์เพื่อจะได้รับความรอด นี่แหละคือการศึกษาของคริสเตียนที่แท้จริง เป็นการศึกษาที่นำท่านไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ทำไมการศึกษาจึงสำคัญ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมาก พระเจ้าทรงประทานสมองให้แก่ทุกคนและทรงต้องการให้เราใช้สมองในทางที่ถูกที่สุดกษัตริย์ซาโลมอนกล่าวว่า “ความพหุภูมิแก่คนนั้นที่พบพระปัญญา และแก่คนนั้นที่รับความเข้าใจ เพราะว่าการหาพระปัญญามาได้ก็ดีกว่าได้เงิน และผลกำไรนั้นก็ประเสริฐกว่าทองคำบริสุทธิ์” (สุภาษิต.3:13,14) การศึกษาทำให้ท่านเกิดปัญญา รู้จักคิดพิจารณาในสิ่งที่ถูกที่ควร นำประโยชน์ล้ำค่ามาสู่ท่านเองสมมุติว่า ท่านไม่เห็นค่าของการศึกษาท่านก็ยังคงต้องศึกษาอยู่นั่นเอง เพราะเป็นคำสั่งของพระเจ้าดูพระธรรม 2 ทิโมธี .2:15 เพื่อท่านจะสามารถสำแดงตนเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ถ้าท่านไม่ศึกษาพระวจนะของพระองค์ ท่านก็จะไม่ทราบว่าควรประพฤติตนเช่นใดจึงจะเป็นที่ขอบพระทัยของพระเจ้า

การศึกษายังช่วยให้ท่านเตรียมตัวสำหรับชีวิตอนาคต ทำให้ท่านทราบว่าควรจะดำเนินชีวิตเช่นใด โดยเหตุที่ท่านเป็นคริสเตียน ท่านต้องการรับใช้พระเจ้าในงานบางอย่าง การรับใช้พระเจ้าต้องอาศัยการเตรียมตัว ไม่ว่าจะเป็นการรับใช้พระเจ้าในงานใหญ่หรืองานเล็ก พระเจ้าทรงฝึกสอนโมเสสในพระราชวัง 40 ปี และในป่ากันดารอีก 40 ปี รวมทั้งสิ้นโมเสสใช้เวลา 80 ปี สำหรับเตรียมตัวรับใช้พระเจ้า สิ่งที่ท่านได้เรียนจากพระราชวังและป่ากันดารเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่ท่านเมื่อพระเจ้าทรงใช้ท่านนำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์ ขณะนี้เราอาจไม่ทราบว่าทำไมเราต้องเรียนบางสิ่งบางอย่างที่ไม่นี้ก็อยากจะเรียน แต่หากเรายินดีเชื่อฟังพระเจ้า พระองค์จะทรงใช้สิ่งที่เราเรียนนั้นให้เป็นประโยชน์แก่ตัวเราเอง และแก่พระราชกิจของพระองค์

เราจะศึกษาอย่างไร

การไปเรียนหนังสือในโรงเรียนมิใช่เป็นทางเดียวเท่านั้นที่ท่านจะศึกษาเราอาจศึกษาได้

1. **โดยตนเอง** การศึกษาโดยตนเองเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด ท่านอาจจะมีตำราที่ดีที่สุด ครูและโรงเรียนที่ดีที่สุดแต่หากท่านเองไม่สนใจ ไม่อยากเรียนท่านก็ไม่สามารถเรียนรู้อะไร สิ่งที่ท่านได้อ่านได้ยินมาก็ลืมอย่างง่ายดาย ถ้าท่านต้องการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ท่านเองต้องอยากเรียนรู้ก่อน และเอาใจจดจ่อในสิ่งที่ท่านอยากจะได้เรียนการศึกษาก็แท้จริง มิใช่เป็นสิ่งที่ง่ายท่านต้องใช้เวลาและความพยายามของท่าน จงจำข้อท่องจำของเราไว้ ถ้าท่านต้องการสำแดงให้เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ท่านต้องศึกษา ประโยคต่อมาบอกว่า “เป็นคนงานที่ไม่ต้องอายุ” ท่านคงเข้าใจความหมายของคำว่า “คนงาน” พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงต้องการให้เราศึกษา ยังให้เราเป็น “คนงาน” คือให้เราศึกษาด้วยความมานะพากเพียรดูคนงานที่ยินดีทำงานหนักเสมอ หากเรากระทำเช่นนี้ ก็จะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าแล้วเราจะไม่ต้องละอายต่อพระองค์

การเรียนรู้ที่ได้ผลที่สุดคือเรียนโดยประสบการณ์ ท่านจะไม่สามารถเรียนรู้อะไรได้อย่างแท้จริงจนกว่าท่านจะประสบด้วยตนเอง เช่นการว่ายน้ำท่านอาจอ่านจากตำราเกี่ยวกับวิธีว่ายน้ำหรือสังเกตคู่มือว่ายน้ำที่เก่งที่สุดแต่ท่านไม่อาจว่ายน้ำเป็นได้จนกว่า ท่านจะกระโดดลงไปในน้ำ และฝึกฝนด้วยตนเองตอนต้นท่านอาจว่ายน้ำได้ไม่ถูกต้อง แต่โดยอาศัยคำแนะนำจาก ที่ท่านได้อ่านและได้เห็นจากผู้สอน ประกอบกับการพยายามฝึกฝนของท่านเอง ท่านก็สามารถว่ายน้ำได้ดีและถูกต้อง ซึ่งอาจต้องใช้เวลาหลายวันหรือหลายสัปดาห์ก็ได้

การอ่านหรือฟังความจริงและคำสอนต่าง ๆ ของคริสเตียน จะไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่ท่านหากท่านไม่ประสบด้วยตัวของตนเองในสิ่งที่ท่านได้เรียนท่านจะรับประสบการณ์นี้ได้โดยเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ ต้องรับพระองค์เข้ามาใจจิตใจ ปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงสอน

2. **จากผู้อื่น** แม้ว่าการศึกษจะต้องอาศัยตนเองมาก แต่ก็มีได้อาศัยตนเองเพียงผู้เดียวเสมอไป ถ้าเป็นเช่นนั้น คงมีน้อยคนที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษา พระเจ้าทรงประทาน “ครู” เป็นผู้ช่วยแนะนำสั่งสอนท่านในสิ่งที่ท่านควรเรียน ครูคนแรกคือ “คุณพ่อคุณแม่” (อ่าน เอเฟซัส.6:1-3) โดยเหตุนี้พระเจ้าจึงตรัสอย่างชัดเจนว่า จงเชื่อฟังและเคารพนับถือบิดามารดาของคุณ พระเจ้าก็ทรงโปรดเตรียมคุณครูที่โรงเรียนให้สอนท่าน เกี่ยวกับความจริงต่าง ๆ ที่ท่านต้องใช้ในอนาคต บางคนไม่ชอบกฎของไวยากรณ์ แต่การเรียนรู้ไวยากรณ์จะช่วยให้คุณเขียนและพูดได้ถูกต้องยิ่งขึ้นพระเจ้าอาจต้องการให้ท่านเป็นครู นักเทศน์หรือพ่อค้า แต่ท่านจะมีอาชีพอย่างไรก็ตามท่านควรรู้จักการเป็นพยานเพื่อพระองค์ ให้คำพูดของท่านถวายเกียรติยศแก่พระองค์ พระเจ้าอาจทรงต้องการให้ท่านเป็นนักวิศวกรหรือนักก่อสร้างในอนาคตจึงทรงให้ท่านเรียนคณิตศาสตร์ซึ่งท่านเองจะไม่ชอบในตอนต้น คริสเตียนทุกคนควรมีความรู้ ต่าง ๆ เกี่ยวกับโลกกว้าง เพราะพระองค์ทรงต้องการให้คริสเตียนเป็นพยานแก่ชน

ทั่วโลก (มัทธิว.28:19,20) โดยเหตุนี้เราควรเรียนภูมิศาสตร์ พระเจ้าทรงสามารถใช้วิชาทุกอย่าง ที่ท่านเรียนให้เกิดประโยชน์ เป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระองค์

ครูรวิศึกษา ศิษยาภิบาลและนักเทศน์ เป็นบุคคลที่สำคัญมากเพราะเป็นผู้ช่วยให้ท่านรู้จักพระเจ้าไม่ดียิ่งขึ้นและนั่นก็เป็นน้ำพระทัยประการแรกของพระเจ้า คือให้บุตรของพระองค์เข้าใจพระองค์ยิ่งขึ้นทุกวัน

3. จากพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครู ผู้ใหญ่ยิ่งและสำคัญที่สุดพระเจ้าทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เรา เพื่อสอนให้เราเข้าใจและจดจำพระคำของพระองค์ (อ่าน ยอห์น.14:26) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนเราโดยทางพระคัมภีร์ ช่วยให้เราเข้าใจในสิ่งที่เราได้อ่านและได้ยิน ความรู้จะเกิดขึ้นโดยการศึกษาของท่านและการทรงสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าก็ทรงสอนท่านโดยการอธิษฐาน ฮีบรู.4:16 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายจึงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและจะได้พบพระคุณที่ช่วยเรา ในวาระที่ต้องการ” พระเจ้าทรงสัญญาจะช่วยเหลือท่านเพิ่มเติมสติปัญญาให้แก่ท่าน หากท่านทูลขอต่อพระองค์ “แต่ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้คนนั้นขอแต่พระเจ้าผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยเต็มพระทัย และมีได้ทรงคิดว่า” (ยากอบ.1:5) จงอธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงช่วยเหลือการเรียนของท่านทั้งในโรงเรียนและการเรียนรวิวารศึกษา ช่วยให้คุณเข้าใจและจดจำสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อท่านจะเป็นนักศึกษาที่แท้จริง

บทเรียนที่ 9 การชำระตนให้บริสุทธิ์

อิสยาห์ 6:1-31; 1 ยอห์น 1:4-10

ท่านเคยสังเกตไหมว่า เครื่องใช้ทุกอย่างที่ท่านใช้ สกปรกได้อย่างง่ายดายโดยเฉพาะอย่างยิ่งเสื้อ สีขาว หรือเครื่องใช้อย่างอื่นที่เป็นสีขาว ไม่ว่าท่านจะระมัดระวังมากเพียงใดก็ตามสมมุติว่า ท่านไม่ทราบวิธีที่จะกำจัดสิ่งสกปรกเหล่านี้ออกจากเครื่องใช้ของท่าน ท่านจะต้องขว้างเครื่องใช้ทุกอย่างทิ้งเสีย หลังจากใช้เพียงไม่กี่ครั้งสะบู ผงซักฟอก เครื่องทำความสะอาดน้ำ ฯลฯ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการทำ ความสะอาด ท่านจะชำระตัวหรือเครื่องใช้ให้สะอาดไม่ได้หากปราศจากสิ่งเหล่านี้ความจริงอย่างหนึ่ง ที่ท่านต้องทราบจากประสบการณ์ทั่วไปในชีวิตประจำวันนี้คือ ถ้าท่านต้องการความสะอาดท่านต้อง ใช้ สิ่งที่สามารถทำให้สะอาด

ความสะอาดสองชนิดคือ

1. **ความสะอาดภายนอก** ได้แก่ร่างกาย เครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ต่าง ๆ คริสเตียนทุกคนควรรู้จักหา ความสะอาดในสิ่งเหล่านี้ เพื่อเป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า ความสะอาดภายนอกก็เป็นพยานที่ดีแก่ คนอื่นด้วยหากท่านเป็นคนสกปรกมาก่อน แต่หลังจากการเป็นคริสเตียนแล้ว ท่านได้กลายเป็นคน สะอาด อย่างน้อยที่สุด ทำให้คนอื่นเห็นความเปลี่ยนแปลง ความก้าวหน้าบางอย่างในชีวิตของท่าน พระ คัมภีร์สอนให้เรารักษาความสะอาดเช่น “ชำระตัวและผลัดผ้านุ่งห่ม” (ปฐมกาล.35:2) “จงชำระเขา ทั้งหลาย...” (กัณดารวิถี.8:7) “จงชำระแต่งตัว...” (นางรูธ.3:3) “ล้างหน้า” (มัทธิว.6:17) จอน เวสเลย์ นักเทศน์เรื่องนามคนหนึ่งกล่าวว่า “ความสะอาดเป็นคุณสมบัติสำคัญรองจากความชอบธรรม” ความ สะอาดกับคริสเตียนต้องอยู่ด้วยกันเสมอ เพราะว่าร่างกายเป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 โครินธ์.6:19)

2. **ความสะอาดภายใน** คือความสะอาดในจิตใจของท่านซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่าความสะอาด ภายนอก และเป็นบทเรียนที่เราจะศึกษาในวันนี้ พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงมองภายนอก แต่ทรงมองภายใน ดวงจิตของท่าน (ดู 1 ซามูเอล.16:7)

ต้องการชำระให้สะอาด

ในเมื่อไม่มีคนใด อาจมองเห็นความสกปรกภายในได้ กระจกสามารถบอกให้ท่านทราบว่า ท่านควรทำความสะอาดใบหน้าหรือไม่ พระคริสตธรรมคัมภีร์ก็เช่นกัน บอกให้ท่านทราบว่า จิตใจของท่านต้องการชำระให้สะอาด (ดู ยากอบ.1:22-25)

1. ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ทำให้เราต้องเป็นคนบริสุทธิ์ พระธรรมอิสยาห์บทที่ 6 ได้กล่าวถึงประสบการณ์ของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ที่ได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้บริสุทธิ์ อิสยาห์ได้ยินเสียงของทูตสวรรค์หรือเอเฟราอิมร้องโต้ตอบกันว่า “พระเยโฮวาห์แห่งพลโยธาทั้งหลายเป็นบริสุทธิ์ เป็นบริสุทธิ์ เป็นบริสุทธิ์” เมื่ออิสยาห์เห็นความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ท่านก็ต้องเห็นความจำเป็นของคนที่จะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ (ดู ข้อ 4)

สุภาพสตรีคนหนึ่งกำลังทำความสะอาดบ้าน หล่อนสวมเสื้อผ้าที่สกปรกสำหรับทำงาน ขณะที่ทัวใบหน้า และร่างกายของหล่อนเปื้อนด้วยสิ่งสกปรก ก็ได้ยินเสียงกระดิ่งที่ประตูจึงรีบวิ่งไปเปิด เมื่อหล่อนเปิดประตูออกปรากฏว่า คนที่กดกระดิ่งเป็นเพื่อนของหล่อนซึ่งแต่งตัวด้วยชุดที่สวยงามสะอาดหล่อนจ้องดูเสื้อผ้า ของเพื่อนและก้มดูตัวเอง แล้วอุทานออกมาอย่างผลอคำว่า “อู๊ยตายจริง ฉันกลายเป็นคนขมขามไปเสียแล้ว” เพื่อนของหล่อนมิได้พูดอะไรแม้แต่คำเดียว

เมื่อท่านเห็นความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ท่านจะต้องพูดเช่นเดียวกับกับอิสยาห์ และสุภาพสตรีคนนั้นว่า “ฉันเป็นคนสกปรก ต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์”

2. ความบาปของมนุษย์ ทำให้เราทราบว่า เราต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ คนที่เต็มไปด้วยความบาป ความสกปรกจะเข้าไปใกล้พระองค์ไม่ได้ 1 เปโตร.1:17 กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเราเป็นผู้บริสุทธิ์” มีสิ่งใดบ้างอาจทำให้ชีวิตคริสเตียนของท่านสกปรก เป็นมลทินและเป็นอุปสรรคขัดขวางความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพระเจ้า (ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น) สิ่งเหล่านั้นอาจได้แก่ความขี้ขลาด ความคิดเห็นที่ชั่วร้าย คำหยาบ การโกหกภาพอุจาดลามก ความไม่ซื่อสัตย์ การซุบซิบนินทา การไม่เชื่อฟัง ถ้าท่านต้องการมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพระเจ้า จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำจัดสิ่งเหล่านี้ออกจากจิตใจของท่าน แต่ท่านจะไม่มี ความอยากจะชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ จนกว่าท่านจะทราบและยอมรับว่า ตนยังไม่บริสุทธิ์เพียงพอ และท่านจะไม่อาจทราบว่า ตนไม่บริสุทธิ์จนกว่าท่านจะได้เข้าไปใกล้พระเยซูคริสต์นำตนไปเปรียบเทียบกับความบริสุทธิ์ของพระองค์ ฉะนั้นทางที่จะสำรวจดูความสะอาดภายในจิตใจของตัวก็คือเข้าไปใกล้พระเจ้าเสมอโดยการอ่านพระคัมภีร์หรือธรรมาฐานเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระคำรัสของพระองค์

เราต้องสารภาพความผิดบาป

เราหรืออิสยาห์จะตกอยู่ในสภาพหมดหวัง หากพระเจ้ามิได้ทรงเตรียมทางแห่งการรอดพ้นจากความผิดบาปเหล่านั้นแต่พระเจ้า ทรงเป็นความรักทรงเตรียมวิธีที่จะให้ทุกคนสามารถชำระจากความสกปรกกลายเป็นผู้บริสุทธิ์สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า “ถ้าเราสารภาพความผิดของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกโทษของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9) พระเยซูคริสต์สามารถชำระท่านให้บริสุทธิ์ หากท่านยินยอมถ่อมตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระองค์ สำหรับผู้ที่เป็นคริสเตียนแล้วเชื่อว่าท่านจะรักษาความบริสุทธิ์ให้คงอยู่อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนได้ทุกเวลานาที ท่านอาจจะพลั้งผิดกระทำความบาปได้บางครั้ง เราทราบว่า เราต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพระเยซูคริสต์ทุกอย่าง แต่บางครั้งเรามีได้ปฏิบัติตาม ท่านยังโกรธ อิจฉาริษยา โลก ขาดความรัก ความเมตตาปราณี ทั้งนี้มิได้หมายความว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้คริสเตียนกระทำความบาปได้บางครั้งพระองค์ทรงเกลียดชังบาป ไม่อยากให้คริสเตียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับความบาป พระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ เราจึงต้องเป็นผู้บริสุทธิ์ คริสเตียนที่แท้จริงยอมพยายามรักษาความบริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงประทานให้ ไม่มีนิสัยยอมจะกระทำความบาปต่อไป แต่ดังกล่าแล้วข้างต้น เราอาจอ่อนแอได้บางครั้งพระเจ้าทรงเข้าใจสิ่งเหล่านี้ดี และยินดีอภัยให้ท่าน หากท่านเสียใจสำนึกผิด ยอมสารภาพผิดต่อพระองค์ จงจำพระสัญญาใน 1 ยอห์น.1:9 ไว้ และมั่นใจเถิดว่าพระองค์ทรงรักษาคำมั่นสัญญา เมื่อท่านสารภาพผิดต่อพระองค์ “พระองค์จะทรงชำระเราให้พ้นจากอธรรมทั้งสิ้น

อิสยาห์ได้สารภาพความบาปของท่านต่อพระเจ้า (อ่าน อิสยาห์ 6:5) ท่านยอมรับว่าริมฝีปากของท่านสกปรก พูดในสิ่งไม่ควรพูด เราไม่ทราบว่าท่านหมายถึงอะไร แต่พระเจ้าทรงทราบและท่านเองก็ทราบ หลังจากที่ได้สารภาพผิดต่อพระเจ้าแล้ว ข้อ 8 กล่าวว่า “ความอสังขยธรรมของเจ้าก็ถูกเอาไปเสียและความบาปของเจ้านั้นก็ทรงโปรดยกให้แล้ว” พระเจ้าทรงชำระและอภัยความผิดบาปทุกอย่างให้อิสยาห์ จงปฏิบัติตามตัวอย่างของอิสยาห์ ถ้าท่านทราบว่าได้กระทำผิดสิ่งใดต่อพระเจ้า จงสารภาพต่อพระเจ้าโดยตรงเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ อย่าถึงสิ่งที่ท่านได้กระทำในคำอธิษฐาน อย่าพูดเพียงว่า “ขอทรงโปรดยกความผิดบาปทุกอย่างให้แก่ข้าพเจ้า” แต่จงบอกพระองค์ว่า “ขอทรงโปรดอภัยให้ข้าพเจ้าที่ได้โกหกนาย ก ในเช้าวันนี้” หรือความผิดอื่น ๆ ที่ท่านได้กระทำท่านไม่จำเป็นต้องสารภาพให้ทุกคนได้ยิน แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสารภาพต่อพระเจ้า

ประการแรกเราได้กล่าวไปแล้วว่าถ้าเราต้องการชำระจากความผิดบาปเราต้องสารภาพผิดต่อพระเจ้า สดุดี.119:9 ได้บอกเคล็ดลับอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์ “คนหนุ่มทำใจจริงจะได้ชำระทางประพฤติของตนให้บริสุทธิ์ ให้ระวังในทางประพฤติตามพระคำรัสของพระองค์” ในข้อนี้

กล่าวว่า ถ้าท่านระวังในการประพฤติตามพระวณะของพระเจ้าพระองค์จะช่วยให้ท่านรักษาความบริสุทธิ์ได้ พระเยซูคริสต์ตรัสแก่สาวกของพระองค์ว่า “บัดนี้ท่านทั้งหลายถูกชำระให้สะอาดโดยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านแล้ว” (ยอห์น.15:4) ถ้าท่านต้องการเป็นผู้บริสุทธิ์เสมอในพระเนตรของพระเจ้า จงหาเวลาอ่านพระวณะของพระเจ้าทุกวันศึกษาและจดจำพระวณะของพระองค์ไว้ในจิตใจ พระวณะของพระองค์จะป้องกันท่านไม่ให้พลาดพลั้งตกลงไปในที่สกปรกดังกษัตริย์ดาวิดกล่าวว่า “พระคำรัสของพระองค์นั้นข้าพเจ้าได้จดจำไว้ในใจ เพื่อข้าพเจ้าจะไม่กระทำผิดต่อพระองค์” (สดุดี.119:11)

เมื่ออิสยาห์ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากพระเจ้าแล้ว พระเจ้าตรัสกับอิสยาห์ และทรงใช้อิสยาห์สำหรับงานของพระองค์ (ดู อิสยาห์. 6:8) ตั้งแต่นั้นมาอิสยาห์ได้เข้าไปใกล้ชิดพระเจ้าและได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์อย่างชัดเจน (อิสยาห์.30:21) นอกจากนั้นพระเจ้ายังทรงช่วยหนุนน้ำใจ เพิ่มเติมกำลังให้แก่ท่าน และยกชูท่านไว้ในทางอันชอบธรรมของพระองค์ (ดูอิสยาห์.41:10) คริสเตียนที่บริสุทธิ์จำเพาะพระเนตรของพระเจ้า จะได้รับพระพรเช่นเดียวกับอิสยาห์ เขาจะเป็นที่ทรงโปรดปรานของพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์

บทเรียนที่ 10 การทดลอง

ฮีบรู 12:6-11; ยากอบ 1:1-27

บทนำ

การทดลอง เป็นสิ่งสำคัญมากตามโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ก่อนที่โรงงานจะผลิตสินค้าออกจำหน่าย สินค้านั้นต้องผ่านการทดลองหลายครั้งจนเป็นที่พึงพอใจของผู้ผลิต เช่น โรงงานอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ก่อนที่จะส่งรถยนต์ออกจำหน่าย ผู้ผลิตต้องทดลองดูประสิทธิภาพและคุณภาพของรถยนต์ก่อน เพื่อให้สินค้าของตนอยู่ในมาตรฐานที่ต้องการผู้ที่ซื้อรถยนต์ก็ต้องทดลองเช่นกัน ก่อนที่เขาจะตัดสินใจซื้อ เขาอาจขับดูก่อน ทดลองดูความเร็ว ความสะดวกของเครื่องยนต์ ความทนทาน กำลัง และสิ่งอื่น ๆ เมื่อท่านได้กลับใจบังเกิดใหม่แล้วพระเจ้าก็ทรงต้องการทดลองท่าน มิใช่เพื่อสืบทอดคุณงามความดีของท่าน เพราะพระองค์ทรงทราบดีว่า มนุษย์มีจุดอ่อนแอด้วยกันทั้งนั้น แต่พระองค์ทรงต้องการอาศัยการทดลองนี้ช่วยให้คริสเตียนเจริญเติบโตและแข็งแกร่งขึ้น

ทำไมเราถูกทดลอง

พระเจ้าทรงสั่งสอน ดัดแปลงแก้ไขบุตรของพระองค์ คุบบิดาของท่านดัดเตือนสั่งสอนและลงโทษท่าน เมื่อท่านกระทำความผิด แต่มิได้ลงโทษดัดเตือนบุตรของคนอื่น ฉะนั้นท่านจึงควรดีใจหากพระเจ้าทรงเมตตาสั่งสอนท่าน เพราะเป็นสิ่งยืนยันข้อหนึ่งแล้วว่า ท่านได้เป็นบุตรของพระองค์แล้ว แม้การถูกทดลอง ดัดแปลงและลงโทษ จะมีได้เป็นสิ่งที่น่าชื่นชมยินดีสำหรับผู้ประสพการลงโทษนั้นและก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง พระธรรมฮีบรู 12:5,6 กล่าวว่า “ดูก่อนบุตรของข้าพเจ้า อย่าประมาทต่อคำตีสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าระอาใจเมื่อพระองค์ทรงตีสอนท่านนั้น เพราะว่าพระองค์ทรงรักผู้ใดพระองค์จึงทรงตีสอนผู้นั้น และพระองค์ทรงรักคนใดเป็นบุตรพระองค์ก็ทรงเมตตาผู้นั้น”

เราต้องเป็นผู้เข้มแข็งและแข็งแกร่งพอที่จะทนรับความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตการทดลองเพราะการทดลองนั้นประเสริฐยิ่งกว่าทองคำ (ดู 1 เปโตร.1:7) และจะเป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญ สง่าราศีและเกียรติยศ ทั้งแก่พระเจ้าและแก่ท่านในวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จมา

นักยกน้ำหนักที่สามารถยกน้ำหนักได้หลายร้อยปอนด์นั้น ต้องผ่านการฝึกฝนมาทีละขั้น ๆ ตอนแรกเริ่มด้วยน้ำหนักที่เบา ก่อน และเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนเขาสามารถยกน้ำหนักหลายร้อยปอนด์ได้อย่างง่ายดาย พระเจ้าก็ทรงทราบถึงความทนทานและขนาดความเชื่อของคริสเตียนทุกคนพระองค์จะ

ทรงเริ่มทดลองคริสเตียนด้วยการทดลองชนิดที่เบา ก่อน ตามขนาดความเชื่อของเขา และจะเพิ่มขึ้นตามลำดับจนเขาสามารถทนรับการทดลองชนิดที่หนักได้ ผลของการทดลองก็ดูจหนักน้ำหนักที่ชนะการแข่งขัน เขาไม่เพียงแต่กลายเป็นคนแข็งแกร่ง มีพลังมหาศาล ยังได้รับสง่าราศีและเกียรติยศด้วย คนที่ผ่านการทดลองแล้ว เขาจะกลายเป็นภษาณะที่ล้ำค่าซึ่งพระเจ้าทรงต้องการใช้ คุณทองคำที่ผ่านการหลอมและทุบตีจากนายช่างจนกลายเป็นทองคำบริสุทธิ์ สามารถดัดแปลงเป็นเครื่องประดับและเครื่องใช้ที่มีค่า

การทดลองและการหลอกลวง

คำว่า “การทดลอง” มักจะได้รับการเข้าใจผิดจากผู้ใช้เสมอ คริสเตียนส่วนมากใช้คำว่า “การทดลอง” ปนกับ “การหลอกลวง” ซึ่งความจริงมีความหมายแตกต่างกันมาก และคริสเตียนจำนวนไม่น้อยเมื่อได้ยินคำว่า “การทดลอง” ก็มักนึกไปในสิ่งที่ไม่ดี แท้จริงพระเจ้าทรงทดลองมนุษย์เหมือนครูบาอาจารย์ต้องทดลองความสามารถ ความรู้ของนักเรียนประโยชน์ของการทดลองท่านก็ทราบแล้วจากตอนต้น แต่ความจริงที่ท่านจะเข้าใจผิดไม่ได้ก็คือ พระเจ้าไม่ทรงหลอกลวงผู้ใด การทดลองทำให้เกิดประโยชน์ ส่วนการหลอกลวงทำให้เกิดผลเสีย มารไม่ทดลองมนุษย์ดังที่ท่านเข้าใจ การกระทำของมารซึ่งคริสเตียนทั่วไปเข้าใจว่า เป็นการทดลองนั่นคือ “การหลอกลวงของมาร” ฉะนั้นก่อนที่ท่านจะศึกษาต่อไป โปรดทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและการใช้คำสองคำนี้ “การทดลอง” มาจากพระเจ้า “การหลอกลวง” มาจากมาร เมื่อมารหลอกลวงท่าน จงอย่าพูดว่ามารทดลองท่าน มารไม่ตั้งใจจะทดลองท่านแม้แต่น้อย ความตั้งใจทั้งหมดของมาร คือหลอกลวงคริสเตียน

มารอาจหลอกลวงท่านหลายวิธีด้วยกัน เช่นในเวลาสอบ มารอาจบอกให้ท่านเหลือบดูคำตอบของเพื่อนที่นั่งอยู่ข้าง ๆ คำถามใดที่ท่านตอบไม่ได้มันอาจจะทำให้ท่านคิดว่า การขโมยคำตอบของคนอื่นไม่เป็นการผิด เพราะคริสเตียนควรจะสอบได้คะแนนดี เพื่อเป็นการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า ท่านจงอย่าหลงกลของมารเป็นอันขาด พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยในสิ่งใด ๆ ที่ท่านได้มาด้วยการทำบาป นี่เป็นเพียงตัวอย่างทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับการหลอกลวงของมาร มารมีวิธีแปลก ๆ และใหม่ ๆ หลายอย่างจะหลอกลวงท่าน เพื่อให้ท่านหลงทำผิดท้อใจและเหินห่างจากพระเจ้าไป

พระเจ้าทรงทดลองคริสเตียนอย่างไร

(ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นก่อน) มีวิธีหลายอย่างด้วยกันที่พระเจ้าอาจทดสอบท่าน แต่จะกล่าวโดยทั่ว ๆ ไปสองวิธี คือ

1. โดยความทุกข์ลำบาก 1 เปโตร.1:7 บอกว่า พระเจ้าอาจทดลองคริสเตียนด้วยไฟ “ไฟ” ในที่นี้หมายถึงความทุกข์ยากลำบาก และความเดือดร้อนต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตคริสเตียน ไฟมีบทบาท

สำคัญในการทำให้วัตถุหรือเครื่องใช้ต่าง ๆ สะอาดและบริสุทธิ์ เช่นในวงการแพทย์ วงการอุตสาหกรรมแม้แต่อาหารที่ท่านรับประทานทุกวัน 1 เปโตร.1:7 ได้ยกตัวอย่าง การทำทองคำให้บริสุทธิ์โดยใช้ไฟ ทองคำต้องผ่านความร้อนที่สูงมาก จนกระทั่งสิ่งสกปรกต่าง ๆ ในทองคำถูกเผาไหม้หมด เหลือแต่ทองคำที่บริสุทธิ์

ชายคนหนึ่งได้ไปเยี่ยมโรงงานถลุงทองคำ เขาเห็นนายช่างนำทองคำใส่ในเตาที่มีความร้อนสูงจัด แล้วนาน ๆ ครั้งนายช่างจะเข้มน้ำดูทองคำด้วยความพิถีพิถัน ชายคนนั้นรู้สึกแปลกใจจึงถามนายช่างว่า “ทำไมคุณต้องจ้องมองทองคำอย่างนั้น” นายช่างตอบว่า “ผมจ้องดูว่า ทองคำนั้นจะสะท้อนเงาของผมหรือไม่ หากผมยังไม่สามารถเห็นใบหน้าของตนเองเด่นชัดจากการสะท้อนของทองคำก็แสดงว่าทองคำนั้นยังไม่บริสุทธิ์พอ

พระเจ้าทรงตกแต่งชีวิตของคริสเตียน อนุญาตให้เราผ่านความทุกข์ลำบากบางครั้ง เพื่อทดลองเรา ทำให้ชีวิตของเราบริสุทธิ์ และเพื่อคนอื่นจะได้เห็นพระองค์เด่นชัดยิ่งขึ้น จากชีวิตของเราเปาโลและซีลาร์้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าขณะตกอยู่ในการทดลอง (กิจการ.16:23,24) พระเจ้าทรงนำชนชาติอิสราเอลผ่านพ้นความทุกข์ลำบากต่าง ๆ ในป่ากันดารเป็นเวลา 40 ปี เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับการตกแต่งจนพร้อมที่จะเข้าไปในแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญา (เฉลยธรรมบัญญัติ.8:2) เพื่อจะพิสูจน์ความเชื่อของอับราฮัม พระเจ้าทรงรอให้อับราฮัมมีอายุมากกว่า 100 ปีแล้วจึงประทานบุตรคนหนึ่งให้ และบอกให้อับราฮัมถวายบุตรแก่พระองค์ (ปฐมกาล. 22:1)

2. โดยการหลอกลวงของมาร พระเจ้าทรงอนุญาตให้มารหลอกลวงคริสเตียน เพื่อต้องการทดสอบความเชื่อของคริสเตียน คุณเด็กที่ชอบเล่นไม้ขีดไฟเมื่อคุณแม่เห็นว่าเด็กไม่ยอมฟังคำตักเตือนจึงปล่อยให้เด็กเล่นจนกระทั่งไม้ขีดไฟใหม่มือของเด็ก เด็กรู้สึกเจ็บปวดร้องไห้วิ่งกลับมาหาคุณแม่และไม่กล้าเล่นไม้ขีดไฟนั้นอีกต่อไป

พระเจ้าไม่ทรงหลอกลวงผู้ใดการหลอกลวงทั้งหมดมาจากมาร เอเฟซัส.6:61 กล่าวว่า มารได้โจมตีคริสเตียนด้วยลูกศรเพลิงจากทุกด้าน

พระเจ้าทรงให้อิสระเสรีแก่ท่านในการเลือกและตัดสินใจ ขณะถูกมารหลอกลวงท่านจะเชื่อฟังคำของมารหรือจะปฏิเสธก็อยู่ที่ท่านจะเลือกเอาการที่ท่านถูกหลอกลวงนั้นมีได้เป็นการบาป เพราะคริสเตียนทุกคนมีอาหฺลึงเกลียดจากการหลอกลวงของมารได้แม้แต่พระเยซูคริสต์ก็ถูกมารหลอกลวง (คูมัทธิว.4:1-11) แต่การถูกหลอกลวงนั้นจะกลายเป็น “บาป” ทันทีเมื่อท่านเชื่อและทำตามคำหลอกลวงของมาร คุณเอวาเชื่อคำหลอกลวงของมาร กินผลไม้ที่ห้าม (ดู ปฐมกาล.3:1-6) ขณะที่คริสเตียนถูกทดลองหากเขาเข้าไปใกล้พระคริสต์ ต่อสู้มารโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มารก็จะหนีจากเขาไป (ดู ยากอบ.4:7,8) (ใช้เวลาเล็กน้อยให้นักเรียนออกความคิดเห็นว่า มารอาจหลอกลวงเขาโดยวิธี

ใดบ้าง เตือนให้เขาระวังต่อการหลอกลวงนั้น จงอธิษฐานเผื่อซึ่งกันและกันเสมอเพื่อจะหลุดพ้นจากการหลอกลวง)

การผ่านการทดลองของพระเจ้าอาจเปรียบได้กับการผ่านการสอบซ่อมหรือสอบไล่ในโรงเรียน ระหว่างที่อยู่ในการสอบ ท่านอาจจะรู้สึกลำบากใจมาก อาจต้องนอนดึกเพราะท่องตำราต้องทำข้อสอบด้วยความระมัดระวังบางคนน้ำหนักรลดลงระหว่างที่มีการสอบ เพราะคร่ำเคร่งเกินไป แต่หลังจากการสอบเสร็จแล้ว และทราบว่าสามารถผ่านการสอบไปได้ด้วยดี เขารู้สึกภูมิใจอ้อมอ้อมใจ ผู้ที่ดีใจมากที่สุดคือคุณครูผู้สอนและคุณพ่อคุณแม่ที่เกื้อกูลอุดหนุน ผู้ที่สามารถผ่านการทดลองของพระเจ้าไปด้วยดี สามารถเอาชนะการหลอกลวงของมาร สามารถชนะความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ ย่อมจะเกิดความพึงพอใจความปิติยินดีอย่างเหลือล้น และผู้ที่ดีใจมากที่สุดคือพระเจ้า พระองค์ทรงพอพระทัยอย่างยิ่งที่ท่านผ่านการทดลองไปด้วยดีชัยชนะที่ท่านได้รับย่อมเป็นสิ่งรับประกันว่าท่านเป็นคนเชื่อถือได้ เป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้ได้ และพระเจ้าจะทรงใช้ท่านมากยิ่งขึ้น อวยพรท่านมากยิ่งขึ้นในพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ก็ได้รับเกียรติยศจากผลงานของท่าน ประการสุดท้ายพระองค์ทรงสัญญาว่า จะประทานบำเหน็จแก่ผู้ที่สู้ทนต่อการทดลอง (อ่านยากอบ. 1:12 พร้อมกัน)

บทเรียนที่ 11 พระเจ้าทรงรักษาความปลอดภัยของเรา

อิสยาห์ 40:11-31; ยอห์น 10:1-5

บทนำ

อี.เอ.พินสัน นักบินของกองทัพอากาศแห่งสหรัฐอเมริกา เป็นคนแรกที่บินเข้าไปสำรวจกลุ่มเมฆที่เกิดจากระเบิดนิวเคลียร์ หลังจากการระเบิดใหม่ ๆ พร้อมกับนักบินอีกยี่สิบสามคนเข้าไปวิเคราะห์หลุมเมฆนี้ ก่อนไปเขาอธิบายว่าการเข้าไปสำรวจกลุ่มเมฆนิวเคลียร์อาจจะมีอันตรายบ้าง แต่คิดว่าไม่มากจนเกินไป หลังจากอธิบายทุกอย่างเป็นที่กระจ่างแก่นักบินแล้วพินสันเข้าประจำที่ นำเครื่องบินอีกยี่สิบสามลำเข้าไปปฏิบัติงานในกลุ่มเมฆนิวเคลียร์ แม้นักบินทั้งหลายจะทราบว่ามีอันตรายในกลุ่มเมฆนิวเคลียร์และไม่ทราบว่าจะเผชิญเหตุการณ์ร้ายแรงที่ไม่นึกฝัน แต่พวกเขาไม่ตกใจกลัวเพราะเชื่อและไว้วางใจพินสันผู้นำของเขา พวกเขาทราบว่าหากมีอันตรายเกิดขึ้น ผู้นำซึ่งอยู่ในท่ามกลางพวกเขาจะต้องช่วยเหลือ และแก้ไขได้ทันที่

ทำไมเราต้องการพระเจ้าเพื่อรักษาความปลอดภัย

บางครั้งชีวิตของเราก็คล้ายกับนักบิน 23 คนนั้น เราไม่ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นแก่เราในวันข้างหน้า หรือชั่วโมงข้างหน้า เราต้องการมีใครสักคนหนึ่งที่สามารถตอบคำถามและข้อสงสัยทุกอย่างให้แก่เรา ยินดีร่วมเดินทางกับเรา ในการเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งรออยู่ข้างหน้า พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้แนะนำให้เรารู้จักบุคคลหนึ่งซึ่งยินดีรับหน้าที่นี้ ท่านองค์นั้นคือ พระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงสัญญาว่า “นี่แหละ เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไปเป็นนิตย์กว่าจะสิ้นโลก” (มัทธิว.28:20) แต่ท่านต้องการพระองค์ตลอดเวลาจริง ๆ หรือไม่

เหตุที่เราต้องการพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยรักษาความปลอดภัยแก่เราเพราะว่าเรามีศัตรูที่มีฤทธิ์อำนาจมากเปาโลกล่าวไว้ว่า “เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับผู้มีบรรดาศักดิ์ และต่อสู้กับผู้มีอำนาจและต่อสู้กับผู้ครอบครองใน โมหะความมืดแห่งโลกนี้ และต่อสู้กับวิญญาณอันชั่วในสถานอากาศ” (เอเฟซัส.6:12) ถ้าอาศัยตัวของเราเองตามลำพังแล้ว เราไม่อาจต่อสู้เอาชนะศัตรูหรือมารได้ เพราะมารฉลาดกว่าเรา และมีอำนาจมากกว่าเราทุกอย่าง เปโตรเตือนว่า “จงระวังให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่านคือมารดุถึงโตคำรามแผดเสียงร้องนำกล้ว ก็เที่ยวไปเสาะแสวงหาคนที่มันจะกัดกินได้” (1 เปโตร.5:8) ฉะนั้นเราต้องการผู้ที่มีฤทธิ์อำนาจเหนือมาร คู่ครองรักษาเรา 1.ยอห์น.4:4 บอกแก่

เราว่า “พระองค์ที่ดำรงอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นใหญ่กว่าผู้ที่อยู่ในโลก” แม้ซาตานจะเป็นศัตรูที่น่ากลัวมีฤทธิ์อำนาจมาก แต่พระเยซูคริสต์ทรงใหญ่ยิ่งกว่ามารทุกประการ

พระเจ้าทรงมีฤทธิ์รักษาความปลอดภัย

พระธรรมอิสยาห์ 40:12 ได้บรรยายถึงความใหญ่ยิ่งของพระเจ้าว่าพระองค์ทรงดวงน้ำทั้งสิ้นไว้ด้วยในอุ้งมือเดียว เหมือนกับท่านตักน้ำเล็กน้อยไว้ในฝ่ามือของท่าน พระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจเหนือทะเลมหาสมุทร ท่านลองคิดดูว่าทะเลและมหาสมุทรทั่วโลกใหญ่โตกว้างขวางเพียงใด แต่เมื่อเปรียบเทียบกับความใหญ่ยิ่งของพระเจ้าแล้ว มีขนาดเพียงเท่าฝ่ามือของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรง “วัดท้องฟ้าด้วยคืบเดียว” ของพระองค์และยัง “ดวงผงคลีดินทั้งโลกด้วยเท้านอนอินเดีย และชั่งภูเขาด้วยตาคนชั่ง และชั่งเนินเขาด้วยตราชู” มีผู้ใดบ้างที่อาจกระทำเช่นนี้ มีแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ ผู้มีอำนาจสูงสุดเท่านั้น

การมีฤทธิ์อำนาจอย่างเดียวกันเท่านั้นไม่พอ ผู้ที่จะรักษาความปลอดภัยแก่เราได้ จะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจความต้องการของเราด้วย พระเยซูคริสต์มีคุณสมบัตินี้ (ให้นักเรียนอ่าน สดุดี. 139:3;4, สุภาษิต. 15:3) พระองค์ทรงทราบความต้องการของเรา ตรัสแก่สานุศิษย์ของพระองค์ว่า “เพราะว่าสิ่งใดที่ท่านต้องการ พระบิดาของท่านทรงทราบก่อนเมื่อท่านยังไม่ได้ขอ” พระองค์ทรงสั่งให้เราอธิษฐานทูลขอต่อพระองค์ในสิ่งที่เราต้องการแม้ท่านจะมั่นใจได้ว่า พระองค์ทรงทราบทุกอย่างเกี่ยวกับท่าน ทรงทราบว่าท่านกำลังอยู่ที่ไหน อะไรกำลังเกิดขึ้นแก่ท่าน ท่านขาดแคลนอะไร แต่พระองค์ก็ทรงต้องการให้ท่านบอกพระองค์ถึงความต้องการเหล่านั้น พระองค์ตรัสว่า “จงขอแล้วจะได้” มัทธิว. 7:7)

นอกจากพระองค์ทรงเข้าใจเราแล้วยังทรงเป็นห่วงและเอาใจใส่เราด้วย เพราะพระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจทรงเข้าใจทุกอย่างเกี่ยวกับเราจริง ให้เราอ่าน สดุดี.103:3; 4,ฮีบรู.4:15 และ อิสยาห์.40:11 ข้อพระธรรมเหล่านี้และตอนอื่น ๆ อีกหลายแห่งในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บอกเราว่า พระเจ้าทรงรักเรา ทรงต้องการช่วยเหลือเรา พระเยซูคริสต์ทรงเรียกพระองค์เองว่า ผู้เลี้ยงแกะ (ดู ยอห์น.10:2-5) พระองค์ทรงนำหน้าท่าน ทรงรู้จักแม้กระทั่งเสียงของท่าน ในพระคัมภีร์ได้กล่าวแล้วกล่าวอีกว่า พระเจ้าได้ทรงคุ้มกันรักษาผู้ที่รักและเชื่อฟังพระองค์โดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ พระองค์ทรงช่วยโนอาห์และครอบครัวให้พ้นจากจมน้ำตาย พระองค์ทรงช่วยชนชาติอิสราเอลข้ามทะเลแดงและได้ชัยชนะศัตรูกระทั่งสู่ดินแดนที่พระองค์ทรงสัญญา พระองค์ทรงช่วยดาเนียลให้หลุดพ้นจากการเป็นเหยื่อของสิงโต ทรงคุ้มครองรักษาเปาโลและคนอื่น ๆ ขณะอยู่ในคุก เราจึงมั่นใจได้ว่าพระองค์สามารถพิทักษ์รักษาได้ดีที่สุด

เราจะรับการพิทักษ์รักษาจากพระเจ้าได้อย่างไร

การพิทักษ์รักษานี้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับพระเจ้า พระองค์ทรงรักเราทรงเป็นห่วงและเอาใจใส่ต่อเรา แม้บางครั้งเราอาจลืมพระองค์ แต่พระองค์ไม่เคยลืมเรา อย่างไรก็ตามหากเราต้องการได้รับการคุ้มครองรักษา จากพระองค์ มีบางอย่างที่เราต้องปฏิบัติคือ

ประการที่หนึ่ง จงจดจำพระวาทะของพระเจ้าไว้ในจิตใจของท่านพระวาทะของพระองค์จะเตือนให้ท่านทราบเสมอว่าพระองค์ทรงอยู่ใกล้ท่านตลอดเวลา และท่านจะไม่กล้ากระทำบาป ทำตามความต้องการของฝ่ายเนื้อหนังและคำหลอกลวงของมาร (อ่าน สดุดี. 19:11, 119:9,11) ท่านได้จดจำพระวาทะของพระองค์ไว้ในจิตใจหรือเปล่า พญามารอาจมาในรูปร่างของเทวดา อ่างพระวาทะของพระเจ้าหลอกลวงท่าน ถ้าท่านมีพระคำของพระองค์อยู่ในจิตใจ ท่านก็สามารถชนะมารได้ เหมือนดังพระเยซูคริสต์ทรงชนะการทดลองของมาร

ประการที่สอง จงรักษาตัวไว้ในความรักของพระเจ้า เมื่อท่านทราบว่าพระเจ้าทรงรักท่าน ทรงต้องการคุ้มครองรักษาท่าน จงกระทำตนเป็นที่รักใคร่ของพระองค์ ดำรงชีวิตอยู่ในความรักของพระองค์ นายแพทย์คนหนึ่งได้แนะนำให้คนไข้ของเขา นั่งรับแสงแดดตลอดวัน เพื่อจะช่วยให้สุขภาพของเขาดีขึ้น คนไข้ทำตามคำสั่งของนายแพทย์ เวลาเช้าเขาได้ตั้งเก้าอี้ไว้ในที่ที่เขาสามารถรับแสงแดดได้เต็มที่ อาการของเขาดีขึ้นตามลำดับเวลาบ่ายนายแพทย์ได้มาเยี่ยมเขา เห็นเขานั่งในร่ม นายแพทย์ถามว่า “ทำไมไม่นั่งรับแสงแดด” “ผมนั่งในที่เดิมครับแต่แสงแดดเปลี่ยนทิศทาง” คนไข้ตอบนายแพทย์บอกว่า “คุณก็ควรเลื่อนที่ตามแสงแดดด้วย” นี่แหละคือความหมายของคำว่า “จงรักษาตัวไว้ในความรักของพระเจ้า” (ยูดา 21) ความรักของพระเจ้าทรงมีอยู่เช่นเดิมและไม่เปลี่ยนแปลง แต่ท่านต้องรักษาตัวของท่านเองให้อยู่ในความรักของพระองค์เสมอ พระธรรมยอห์น 14:23 ได้อธิบายอย่างชัดเจนว่า ท่านจะรักษาตัวไว้ในความรักของพระองค์ โดยรักพระองค์และประพฤติตามบัญญัติของพระองค์

บางคนกลัวว่า บางครั้งเขาอาจจะถูกพรากจากความรักของพระเจ้าเพราะความอ่อนแอของตน พระเยซูคริสต์ทรงให้ความมั่นใจแก่เราว่า ถ้าเราอยู่ในพระองค์ จะไม่มีผู้ใดอาจแย่งเราจากพระองค์ไปได้ (ดู ยอห์น.10:28) และเปาโลกล่าวว่า ไม่มีสิ่งใดอาจพรากเราจากความรักของพระองค์ (ดู โรม.8:35-39)

ประการที่สาม เราได้รับการพิทักษ์รักษาด้วยความเชื่อ (ดู 1 เปโตร.1:15) เมื่อท่านเชื่อในผู้ใด ท่านย่อมไม่สงสัยการกระทำหรือการประพฤติกของผู้นั้น ท่านอาจไม่เข้าใจว่า ทำไมเขาปฏิบัติเช่นนั้นหรือล่าช้าในการบางสิ่งแต่ท่านก็มั่นใจในเขาทุกอย่างเปรียบเสมือนท่านนั่งในเครื่องบิน ท่านเองจับเครื่องบินไม่ได้ ท่านไม่ทราบว่าคนขับเครื่องบินจะขับอย่างไรมีความชำนาญเพียงไหน ท่านเพียงแค่เชื่อ

และไว้วางใจคนขับเครื่องบินเท่านั้น เชื่อว่าเขาจะพาท่านไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างปลอดภัย โดยความเชื่อนี้ เครื่องบินก็นำท่านไปสู่จุดหมายที่ท่านประสงค์

การเชื่อและไว้วางใจในพระเยซูคริสต์ก็เช่นเดียวกัน ท่านไม่เคยเห็นพระองค์และท่านไม่ทราบ ว่า พระองค์จะทรงช่วยท่านโดยวิธีใด ท่านเพียงแต่ไว้วางใจในพระองค์ทุกอย่าง พระองค์ก็จะทรงพิทักษ์รักษาท่าน โดยฤทธิ์เดชของพระองค์ท่านมีหน้าที่ที่จะอธิษฐานแสวงหาและทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า อีสยาห์.40:31 กล่าวว่า “ผู้ที่คอยท่าพระเยโฮวาห์ จะได้รับกำลังเพิ่มขึ้น” การคอยท่านี้หมายถึงการเชื่อและไว้วางใจในพระเจ้า เมื่อท่านไว้วางใจพระองค์ทุกอย่าง พระองค์จะทรงเพิ่มเติมกำลังให้ท่านได้รับชัยชนะ

บทเรียนที่ 12 ทหารของพระคริสต์

เอเฟซัส 6:10-18

บทนำ

อัครสาวกเปาโลได้ประกาศ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นเวลามากกว่า 20 ปี ท่านได้เดินทางทั่วภาคเอเชียอาคเนย์และประเทศกรีก ในบั้นปลายชีวิตของเปาโล ท่านได้ถูกจับส่งตัวไปสู่กรุงโรมในฐานะนักโทษ แต่ได้รับสิทธิพิเศษให้เข้าบ้านอยู่ได้ ภายใต้การควบคุมดูแลของทหารโรม รัฐบาลโรมไม่อนุญาตให้เปาโลออกจากบ้านเช่าไม่ว่าเวลาใด แต่อนุญาตให้คนอื่นมาเยี่ยมได้ ระหว่างที่ถูกคุมขังอยู่ในบ้านเช่า เปาโลก็ยังมีธุระยุ่งอยู่เช่นเคย โดยอธิบายทางแห่งความรอดให้ทุกคนที่มาเยี่ยมเข้าใจ (ดู กิจการ.28:30,31) และเขียนจดหมายแนะนำตักเตือนคริสตจักรต่าง ๆ ที่ท่านได้ตั้งขึ้นคริสตจักรเอเฟซัสเป็นคริสตจักรหนึ่งที่เปาโลได้เขียนจดหมายไปให้ ในจดหมายท่านได้อธิบายการดำเนินชีวิตของคริสเตียน โดยเปรียบเทียบชีวิตคริสเตียนเหมือนการสงคราม คริสเตียนทุกคนเป็นดุจทหารหาญ

ข้อท่องจำในบทนี้ เปาโลได้บอกให้คริสเตียนทุกคนสวมยุทธภัณฑ์ของพระเจ้า อาจเนื่องจากเปาโลได้เห็นรูปแบบของทหารโรมซึ่งยืนเฝ้าอยู่ทุกวัน ทำให้นึกถึงรูปแบบของทหารแห่งพระคริสต์ การที่ทหารคนหนึ่งจะออกไปทำศึกหรือยุทธภัณฑ์เป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทหารสมัยโรมโบราณซึ่งต่อสู้ด้วยหอก ดาบ ธนู จำเป็นที่สุดจะต้องมียุทธภัณฑ์เหล่านี้ป้องกันตัว การทำศึกของคริสเตียนก็ดุดกัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธภัณฑ์ป้องกันตัว และมีอาวุธสำหรับต่อสู้ศัตรู

เราจะต่อสู้กับใคร

พระธรรมเอเฟซัส 6:10 เปาโลได้บอกเราเกี่ยวกับการสงครามของคริสเตียน ในสนามรบที่กว้างใหญ่ไพศาลนี้ประกอบด้วยทหารสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งคือ คริสเตียน มีพระเยซูคริสต์เป็นจอมทัพอีกฝ่ายหนึ่งคือ ความชั่วร้าย (วิญญาณชั่วในสถานอากาศ ข้อ 12) มีพญามารซาตานเป็นจอมทัพศัตรูที่คริสเตียนจะต้องต่อสู้มันจึงไม่ใช่เป็นมนุษย์ธรรมดา (เนื้อหนังและเลือด) แต่เป็นมารที่มีอำนาจแห่งความชั่ว (ผู้ครอบครองในโมหะความมืดแห่งโลกนี้” เป็นศัตรูที่ร้ายกาจว่ามนุษย์ที่ชั่วร้ายที่สุด อย่างไรก็ตาม แม้มารจะเป็นศัตรูที่น่ากลัวยิ่งของคริสเตียน แต่มันอาจใช้อำนาจได้ตามที่พระเจ้าทรงอนุญาตเท่านั้น และในที่สุดพระเจ้าทรงเป็นฝ่ายชนะ

เนื่องจากมารเป็นศัตรูที่มีอำนาจฉลาด มีกลยุทธ์ทุกอย่างที่จะหลอกลวงคริสเตียน พระคริสตธรรมคัมภีร์จึงได้เตือนให้คริสเตียนระวัง “ยุทธอุบาย” ของมาร หากท่านปลั่งเปลอเมื่อใดก็จะตกเป็นเหยื่อของมารทันที พระเยซูคริสต์ทรงตระหนักถึงความน่ากลัวของศัตรูจึงได้ทรงเตรียมยุทธภัณฑ์ให้คริสเตียนทุกคนสวมใส่ และประทานอาวุธให้สำหรับต่อสู้ศัตรู หากท่านได้สวมยุทธภัณฑ์เหล่านี้ และใช้อาวุธที่พระองค์ประทานให้ ท่านจะต้องได้ชัยชนะศัตรูอย่างแน่นอน ต่อไปนี้เป็นรายชื่อยุทธภัณฑ์ที่พระเจ้าทรงประทานให้

เราใช้อะไรต่อสู้มาร

1. **เข็มขัด “เอาความจริงคาดเอาไว้”** (ข้อ 14) เข็มขัดนอกจากช่วยให้เครื่องแต่งตัวของทหารกระต๊าด ทำให้เคลื่อนไหวได้สะดวกในยามสู้รบแล้วในสมัยปัจจุบันเรายังคิดของหลายอย่างที่เข็มขัด เช่น กระสุนปืน กระจกน้ำ ยาสำหรับปฐมพยาบาล เป็นต้น พระเจ้าทรงต้องการให้เราใช้ “ความจริง” เป็นเข็มขัดคาดเอาไว้ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นความจริง (ดู ยอห์น.14:6) พระองค์ทรงต้องการให้เราปฏิบัติในสิ่งที่เป็นความจริงพูดแต่ความจริง ยึดมั่นในสิ่งที่เป็นความจริง ท่านเอา “ความจริง” คาดเอาไว้หรือเปล่า ท่านยืนหยัดในความจริง แม้ในยามเผชิญความทุกข์ลำบากหรือไม่

2. **เครื่องทับทรวง “เอาความชอบธรรมเป็นเครื่องทับทรวงป้องกันเอาไว้”** (ข้อ 14) มีอวัยวะสำคัญบริเวณอก เช่น ปอด หัวใจ ที่ต้องได้รับการป้องกัน รักษาทหารในสมัยก่อนจึงต้องสวมเครื่องทับทรวงหรือบางทีเรียกว่า “เกราะ” คริสเตียนก็ต้องการเกราะสำหรับป้องกันจิตใจ (อก) ใจเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่อ่อนแอที่สุดจุดหนึ่งที่มาชอบใจดี มันมักทำให้คริสเตียนคิดในสิ่งที่ไม่ดี อิจจาริษาอาฆาตพยาบาท อาจกล่าวได้ว่าส่วนที่ร่างกายของเราทำบาปมากที่สุดคือจิตใจเราไม่อาจป้องกันส่วนนี้จากการโจมตีของมารได้ด้วยตนเอง มีแต่ยุทธภัณฑ์ที่พระเจ้าประทานให้เท่านั้น จึงจะสามารถป้องกันได้ ยุทธภัณฑ์นั้นคือ “ความชอบธรรม” เป็นความชอบธรรมที่มาจากพระเจ้าผู้ชอบธรรม นอกจากไม่คิดไม่กระทำในสิ่งที่เป็นบาปแล้วยังชอบกระทำดีตามน้ำพระทัยของพระเจ้าด้วย

3. **รองเท้า “เอากิตติคุณแห่งสันติสุข เป็นเหตุให้เกิดความพร้อมเพรียงมาสวมเป็นรองเท้า”** (ข้อ 15) รองเท้าเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของทหาร หากทหารปราศจากรองเท้าจะทำให้เดินทางลำบากมากเท้าจะได้รับอันตรายอย่างง่ายดายจากหนามก้อนหินที่แหลมคม พระเจ้าทรงให้คริสเตียนสวม “กิตติคุณแห่งสันติสุข” เป็นรองเท้าสำหรับประกาศพระกิตติคุณของพระองค์ การเป็นพยานการนำข่าวดีไปบอกให้คนอื่นทราบ เป็นทางหนึ่งที่ท่านจะยึดแย้งดวงวิญญาณมาจากมาร ท่านต้องสวมรองเท้านี้ไว้พร้อมเสมอที่จะเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ เพื่อคนอื่นอีกเป็นจำนวนมากจะได้รับสันติสุขจากพระองค์ นอกจากนั้นรองเท้านี้ยังป้องกันท่าน ไม่ให้เดินไปในสถานที่ที่ท่านไม่ควรไป ซึ่งอาจนำอันตรายฝ่ายวิญญาณจิตมาสู่ท่าน

4. โโล่ “เอาความเชื่อเป็นโล่” (ข้อ 16) ทหารในสมัยก่อนไม่อาจออกสนามรบได้โดยปราศจากโล่ เพราะโล่สามารถป้องกันอาวุธต่าง ๆ จากศัตรู เช่นดาบ หอก ธนู ท่านไม่อาจต่อสู้กับมารได้โดยปราศจาก “ความเชื่อ” เช่นกัน ข้อ 16 กล่าวว่า นอกจากมารจะมีอาวุธช่วงสั้น เช่นดาบ และหอกแล้ว ยังมีอาวุธช่วงยาว คือ “ลูกศรเพลิง” ได้แก่ “ความสงสัย” ซึ่งมารทำให้เกิดขึ้นในจิตใจของท่าน มันอาจทำให้ท่านสงสัยพระสัญญาของพระองค์ สงสัยการทรงนำของพระองค์ การสั่งสอนหรือแม้แต่กระทั่งความรอดของท่านเอง ความสงสัยเหล่านี้เปรียบเสมือนธนูเพลิงที่จะประหารชีวิตท่าน ท่านจึงต้องสวมความเชื่อเป็นโล่ไว้ ยึดมั่นในพระวาจาของพระองค์ให้ “ความเชื่อ” เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในชีวิตคริสเตียน หากมีสิ่งใดทำให้สงสัย จงสืบตามให้รู้ความจริงจากครู ศิษยาภิบาล อาจารย์ คุณพ่อ คุณแม่ศึกษาพระวาจาของพระองค์เพื่อแก้ไขข้อสงสัยนั้น

5. เครื่องป้องกันศิรัษะ “จงเอาความรอดเป็นเครื่องป้องกันศิรัษะไว้” (ข้อ 17) ศิรัษะที่บรรจุมองเป็นศูนย์กลางของความรู้สึก ความรอดมิได้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของท่าน ถ้าท่านอาศัยความรู้สึก บางวันท่านนึกว่าท่านรอดแล้ว แต่บางวันเมื่อท่านอ่อนแอ ท่านอาจนึกว่าท่านยังไม่รอดความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าท่านทราบว่าท่านรอดแล้ว เพราะพระองค์ตรัสดังนั้น จงจดจำความจริงแห่งความรอดไว้เสมอว่า เมื่อท่านได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดท่านได้รอดแล้ว

6. ดาบ “จงถือพระแสงของพระวิญญาณคือพระคำของพระเจ้า” (ข้อ 17) ส่วนยุทธภัณฑ์ทั้ง 5 ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นพระเจ้าทรงประทานให้สำหรับป้องกันตนเองจากการรุกรานของมาร จะเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงหาทางป้องกันที่ดีที่สุด ให้ท่านรอดพ้นจากอันตรายของศัตรู ยุทธภัณฑ์ชิ้นสุดท้ายเป็นอาวุธสำหรับต่อสู้ศัตรู ท่านไม่เพียงแต่ต้องป้องกันตนให้รอดพ้นจากอันตรายซึ่งเกิดจากศัตรูแล้ว ยังต้องถืออาวุธที่พระเจ้าประทานให้ต่อสู้กับศัตรูด้วย จงจำไว้เสมอว่า พระเจ้ามิได้ต้องการให้ท่านต่อสู้ศัตรูด้วยมือเปล่าหรือด้วยกำลังและความสามารถของตนเองท่านไม่อาจเอาชนะมารได้โดยวิธีนี้ แต่ท่านจะชนะโดยพระแสงดาบของพระเจ้าคือ พระคำของพระองค์พระเยซูคริสต์เองก็ทรงใช้พระคำของพระเจ้าต่อสู้มาร (ดู มัทธิว. 4:1-11) จงถือพระแสงดาบของพระองค์ไว้คมอยู่เสมอ โดยหมั่นอ่าน ศึกษา และจดจำพระวาจาของพระองค์ไว้ในจิตใจ

ท่านจะใช้ยุทธภัณฑ์เหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไร

ประการที่หนึ่ง “จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งสี่ของพระเจ้า” (ข้อ 11) ยุทธภัณฑ์เหล่านี้จะช่วยอะไร ท่านไม่ได้หากท่านไม่ยอมรับและสวมด้วยตัวของท่านเอง ก่อนท่านจะออกไปทำศึกจงสวมยุทธภัณฑ์เหล่านี้ไว้ให้พร้อม จงยึดมั่นในความจริง ต้อนรับความรอดและความชอบธรรมจากพระเยซูคริสต์หมั่นอ่านพระวาจาของพระองค์เสมอเพราะพระวาจาของพระองค์คือพระแสงดาบที่ท่านสามารถทำลายศัตรูได้

ประการที่สอง “จงยึดมั่น (ข้อ 14) หมายความว่า มีความกล้าหาญยืนหยัดต่อสู้กับศัตรู โดยไม่
วิ่งหนีไม่ว่าในกรณีใด ๆ พระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราไปในงานเลี้ยง แต่ทรงเรียกให้เราต่อสู้ เปาโลกล่าวว่า
“ท่านจงร่วมการยากลำบากด้วยกันกับข้าพเจ้า คุณค้ำจุนอาหารอันดีของพระเยซูคริสต์” (2 ทิโมธี .2:3) ถ้ามี
ใครถูกละเลยเหยียดหยามหรือข่มขู่ท่านเนื่องจากท่านเชื่อในพระเยซูคริสต์ จงยืนมั่นในความเชื่อเดิมเผชิญ
กับมารด้วยความกล้า หากผู้ใดชวนท่านไปสถานที่ที่ไม่ควรไป จงปฏิเสธอย่างแข็งแรงว่า ท่านไปไม่ได้
จงขอมุ่งมั่นความยากลำบากทุกอย่าง เมื่อพระองค์เสด็จมาท่านจะได้รับเหรียญกล้าหาญเป็นบำเหน็จ

ประการที่สาม “จงอธิษฐานทุกเวลา” (ข้อ 18) การอธิษฐานเป็นอาวุธที่ลึกลับซึ่งพระเจ้า
ประทานแก่เราเมื่อรู้สึกว่าย่ำแย่กำลัง “จงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในเรี่ยวแรงแห่งฤทธิ์เดช
ของพระองค์ (ข้อ 10)

บทเรียนที่ 13 บำเหน็จของคริสเตียน

ยากอบ 1:12;1 เปโตร 5:2-4;2 ทิโมธี 4:6-8; 1 เซสะโลนิกา 2:19

บทนำ

เมื่อเดือนธันวาคม 1966 ได้มีการแข่งขันเอเชียนเกมส์ที่กรุงเทพฯ มีนักกีฬาถึง 18 ประเทศ มาร่วมการแข่งขันเสร็จสิ้นลงแล้ว ได้มีพิธีใหญ่โตสำหรับมอบรางวัลแก่ผู้มีชัยชนะ เขาจะได้รับเหรียญทองเป็นสัญลักษณ์ ธงชาติของประเทศซึ่งเขาเป็นผู้แทนได้ชักขึ้นประเทศและพลเมืองในประเทศของเขาจึงพลอยได้รับเกียรติด้วย แน่นอนที่เดียว ผู้ที่ได้รับเกียรติและตำแหน่งชนะเลิศ รู้สึกภูมิใจและดีใจ เป็นที่สุด เพราะนั่นเป็นการประกาศถึงความสำเร็จของเขา แสดงว่าเขาเป็นคนเก่งที่สุดในกีฬานั้นที่เขา ร่วมแข่งขันแต่การที่เขาประสบความสำเร็จ จนได้รับเหรียญทองนั้น มิใช่เป็นสิ่งที่ง่ายเขาจะต้องใช้เวลา มากในการฝึกฝนอบรมต้องมีความทรหดอดทน สักขี้อต่อตนเองและต่อผู้อื่น

ใครได้รับรางวัล

พระเจ้าทรงสัญญาจะให้บำเหน็จแก่ผู้ที่ได้รับชัยชนะในชีวิตคริสเตียนเช่นกัน บทเรียนอาทิตย์ที่แล้ว เราได้เรียนว่าชีวิตคริสเตียนเปรียบเสมือนการสงครามทหารที่มีความกล้าเป็นพิเศษในการทำศึกยืนหยัดต่อสู้ศัตรูโดยไม่ย่อท้อ บางทีได้รับเหรียญเป็นรางวัล พระเจ้าก็ประทานบำเหน็จแก่คริสเตียนที่ยืนหยัดต่อสู้มาจนถึงที่สุด (ดู ฟิลิปปี.3:14) บทเรียนวันนี้เปาโลได้เปรียบเทียบชีวิตคริสเตียนเหมือนนักกีฬาในสมัยของเปาโล การวิ่งแข่งเป็นกีฬาที่นิยมกันมากชนิดหนึ่ง นักกีฬาที่มีชื่อเสียงมากหลายคนมาจากเมืองโครินธ์เพราะชาวเมืองโครินธ์ชอบการแข่งขันกีฬามาก เมื่อเปาโลเขียนจดหมายแนะนำดักเตียน คริสตจักรโครินธ์ จึงเปรียบเทียบชีวิตคริสเตียนเหมือนนักกีฬา (ดู 1 โครินธ์.9:24,25) เปาโลกล่าวว่า ผู้เข้าร่วมในการวิ่งแข่งมีหลายคน แต่คนที่ได้รับรางวัลมีแต่คนเดียว เปาโลมิได้หมายความว่า ในวันข้างหน้าเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาจะมีเพียงคนเดียวหรือคริสตจักรเดียว หรือคริสเตียนคนเดียวเท่านั้น จะได้รับรางวัล ความหมายที่แท้จริงที่เปาโลต้องการให้เราเข้าใจคือ ทุกคนที่ได้รับชัยชนะจากการวิ่งแข่ง หมายถึงไม่เลิกล้มเสียดกลางทาง แต่พยายามวิ่งจนถึงหลักชัย และแน่นอนที่สุด คนที่วิ่งได้เร็วที่สุด ทำคะแนนได้ดีที่สุด ย่อมได้รับรางวัลที่ดีที่สุด ส่วนคนอื่น ๆ ก็ได้รับรางวัลเช่นเดียวกัน มากน้อยตามที่ตนได้พยายาม อย่างน้อยที่สุดก็ได้รับรางวัลชมเชยผู้ที่ไม่ได้รับรางวัลเลย คือผู้ที่พ่ายแพ้และเลิกล้มเสียดกลางทาง “เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงวิ่งแข่งโดยหวังชนะเป็นแน่” (1 โครินธ์.9:26)

ประการที่หนึ่ง เราจะต้องทำประการใดจึงจะสามารถชนะในการแข่งขันและได้รับรางวัล ก่อนนักกีฬาจะลงมือแข่งขันได้จริง ๆ ในวันแข่งขัน นักกีฬาต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้าง (ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น) สิ่งสำคัญที่สุด นักกีฬาต้องฝึกซ้อมอย่างจริงจังถ้าเขาหวังจะได้ชัยชนะ ผู้วิ่งแข่งจะต้องฝึกซ้อมให้ร่างกายแข็งแรง ปราดเปรียวว่องไว เขาต้องระวังรักษาตัวทุกอย่าง (ดูข้อ 25) ต้องระวังในเรื่องอาหาร รับประทานอาหารแต่อาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ช่วยให้อวัยวะแข็งแรงคงทน คริสเตียนที่ต้องการได้รับชัยชนะในการแข่งขัน ก็ต้องระวังตัวทางฝ่ายวิญญาณจิต และระมัดระวังในเรื่องอาหารอาหารของคริสเตียนคืออะไร (ดู 1 เปโตร.2:2 และ ฮีบรู.5:14) พระคำของพระเจ้าเป็นน้ำนมและเนื้อสำหรับเรา

ประการที่สอง เขาต้องรักษาความปลอดภัยของร่างกาย อย่าให้มีอันตรายหรือโรคภัยไข้เจ็บใด ๆ เกิดขึ้นได้ถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายได้รับบาดเจ็บ ไม่สามารถทำการฝึกซ้อมได้ก็ยากที่จะได้รับชัยชนะในการแข่งขันคริสเตียนก็ต้องรักษาความปลอดภัยฝ่ายวิญญาณจิตของเขา จงรักษาความสะอาดและความบริสุทธิ์ของชีวิตคริสเตียนไว้เสมอ

ประการที่สาม ผู้ที่วิ่งแข่งจะต้องวิ่งในทางวิ่งของเขา สายตาพุ่งไปสู่หลักชัย และรวบรวมกำลังทั้งหมดที่มีอยู่ วิ่งจนสุดความสามารถคริสเตียนก็ต้องวิ่งในทางที่พระเจ้ากำหนดให้ตามน้ำพระทัยของพระองค์ฟังดูพระเยซูคริสต์เป็นหลักชัย พยายามวิ่งจนกว่าจะได้รับชัยชนะอย่าไปมองคนมองสิ่งแวดล้อม มองสถานะการณ์หรือแม้แต่ตัวเอง เพราะสิ่งเหล่านี้อาจทำให้ท่านท้อแท้ใจจนหมดกำลัง จงตั้งใจให้มั่นในพระเยซูคริสต์แต่ผู้เดียวแล้วท่านจะมีกำลังวิ่งถึงที่หมาย

มีมงกุฏชนิดใดเป็นรางวัล

1 โครินธ์.9:25 บอกว่า นักกีฬาที่ได้ชัยชนะในเมืองโครินธ์ จะได้รับมงกุฏที่ร่วงโรยได้เป็นเกียรติยศ เป็นรางวัลที่เสื่อมโทรมศูนย์สลายได้ แต่รางวัลหรือมงกุฏที่คริสเตียนได้รับเป็น “มงกุฏที่ไม่ร่วงโรยเลย” มงกุฏดังกล่าวนี้มี 4 ชนิดด้วยกันคือ

1. มงกุฏแห่งชีวิต (ดูยากอบ 1:12) ท่านจะต้องทำอย่างไรจึงจะได้มงกุฏแห่งชีวิต (ให้นักเรียนหาคำตอบจากพระธรรมข้อเดียวกัน) พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานมงกุฏแห่งชีวิตแก่ผู้ที่สู้ทนต่อการทดลอง ฉะนั้นเมื่อมีการทดลองเกิดขึ้น จงยืนยันมั่นในพระเจ้าอย่าให้มีสิ่งใดทำลายความเชื่อของท่านท่านจะยืนยันมั่นในพระเจ้าได้ โดยสวมยุทธภัณฑ์ทั้งหมดที่พระองค์ประทานให้ อธิษฐานทูลขอกำลังจากพระองค์อ่านพระคัมภีร์ เพื่อทราบน้ำพระทัยของพระองค์ ถ้าท่านเข้าไปใกล้ชิดพระเจ้า ทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์มาร์ก็จะหนีจากท่านไป (ดู ยากอบ.4:7,8) จงจำไว้ว่า ท่านจะได้รับกำลังโดยเข้าไปใกล้พระเจ้าในการอธิษฐานและศึกษาพระวจนะของพระองค์

2. มงกุฏแห่งสง่าราศี (1 เปโตร.5:3,4) ท่านจะรับมงกุฏนี้ได้อย่างไร (ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น) มงกุฏนี้พระเจ้าทรงประทานให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ มีตัวอย่างที่ดี ผู้ที่สอนและเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์ ถ้าท่านต้องการจะได้รับมงกุฏนี้ ท่านต้องสัตย์ซื่อในการเป็นพยาน ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งในบ้านและในโรงเรียนท่านอาจเป็นพยานโดยคำพูดหรือโดยชีวิตของท่าน จงให้การกระทำของท่านทุกอย่างเป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระเยซูคริสต์ ให้คนอื่นเห็นพระเยซูคริสต์จากชีวิตของท่าน บางทีในอนาคต พระเจ้าอาจเรียกท่านให้เป็นผู้เทศน์หรือศิษยาภิบาล จงปฏิบัติตามการทรงเรียกของพระองค์ แต่ท่านไม่จำเป็นต้องรอจนถึงวันนั้น ท่านเริ่มแข่งขันชิงมงกุฏแห่งสง่าราศีได้ตั้งแต่วันนี้ โดยการเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์

3. มงกุฏแห่งความชอบธรรม (ดู 2 ทิโมธี.4:8) พระเจ้าทรงประทานมงกุฏนี้แก่คนที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ ในข้อ 7 เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเข้าในการปล้ำสู้อย่างดีแล้ว ข้าพเจ้าวิ่งแข่งถึงที่สุดปลายทางแล้ว” มงกุฏนี้อาจจะเป็นมงกุฏที่ท่านรับได้ยากที่สุด เพราะการเชื่อฟังมิได้เป็นสิ่งที่ง่ายนัก แต่ก็จำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับคริสเตียนทุกคน (ดู ยอห์น.14:15) เปาโลได้เชื่อฟังพระเจ้า จึงพยายามปล้ำสู้อย่างดีที่สุดพยายามวิ่งจนถึงปลายทาง ทำทุกอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงสั่ง เพราะทราบว่าจะ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมา เขาจะได้รับรางวัลจากพระองค์ ท่านได้เชื่อฟังปฏิบัติตามทุกอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงสั่งไว้หรือไม่ บทเรียนรวีวารศึกษาชุดนี้เป็นบทเรียนที่แนะนำวิธีดำเนินชีวิตคริสเตียน ท่านได้ศึกษาและนำไปใช้เป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใด การศึกษาอย่างเดียวหรือการทราบแต่อย่างเดียวจะไม่เกิดประโยชน์แก่ท่าน พระวาระของพระองค์จะเกิดประโยชน์แก่ท่านได้ต่อเมื่อท่านเชื่อและปฏิบัติตามพระวาระของพระองค์ ท่านสามารถพูดได้อย่างเปาโลใหม่ว่า “ข้าพเจ้าเข้าในการปล้ำสู้อย่างดีแล้ว... ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อมั่นไว้แล้ว แต่ตอนนี้ไม่มีมงกุฏแห่งความชอบธรรมเก็บไว้สำหรับข้าพเจ้า”

4. มงกุฏแห่งความชื่นชม (1 เศสะโลนิกา.2:19) รู้สึกเป็นการลำบากเล็กน้อยสำหรับท่านที่จะหาคำตอบว่าจะรับมงกุฏนี้ได้อย่างไร เปาโลกล่าวว่าชาวเศสะโลนิกาเป็นความหวัง ความชื่นชมเป็นมงกุฏสำหรับมีหน้ามีตาของเขา เขาจะชื่นชมยินดีเป็นที่สุด เมื่อได้พบคนที่เขาได้เป็นพยาน คนที่เขาได้นำมารู้จักพระเยซูคริสต์ในแผ่นดินสวรรค์ จากคำพูดของเปาโล เราทราบได้ว่า เราจะได้รับมงกุฏนี้โดยนำคนมาเชื่อพระเยซูคริสต์ท่านเองจะชื่นชมยินดีสักเพียงใด หากท่านได้พบคนที่ได้นำมาหาพระเยซูคริสต์อยู่ในแผ่นดินสวรรค์ร่วมกับท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงทราบว่า ท่านได้นำผู้ใดมาเชื่อพระองค์บ้างท่านจะตอบได้อย่างไม่ต้องอายและชี้ไปที่คนซึ่งท่านได้นำมาหาพระองค์ว่า “ข้าพเจ้าได้นำนาย ก. นางสาว ข. หรือเด็กชาย ค. ฯลฯ มาหาพระองค์” ไม่เพียงแต่ท่านชื่นชมยินดีพระเยซูคริสต์ก็ทรงชื่นชมยินดีในความสัตย์ซื่อและความอุทิศของท่านด้วยท่านคิดว่า หากท่านพบพระเยซูคริสต์วันนี้

ท่านจะได้รับมงกุฎแห่งความชื่นชมยินดีนี้หรือไม่ หรือท่านจะเสียใจที่มีได้นำผู้ใดมารู้จักพระองค์เลยจ
เริ่มต้นเป็นพยาน นำดวงวิญญาณมาสู่พระคริสต์วันนี้ พยายามนำเพื่อนมาโบสถ์ มาร่วมเรียนรวีวาร
ศึกษา เชิญไปฟังเทศน์ในการประชุมพิเศษ แจกใบปลิว อธิษฐานเพื่อความรอดของเขาพระเยซูคริสต์
มิได้คิดว่า ท่านสามารถนำคนมาเชื่อพระองค์จำนวนมากน้อยเท่าใดแต่คู่มือที่สัปดาห์ชื่อของท่าน ความพยายาม
ของท่าน จงใช้สติปัญญา ความสามารถเท่าที่มีอยู่ เพื่อนำคนอื่นมาหาพระเยซูคริสต์

บางคนอาจบอกว่า ตนไม่สนใจมงกุฎเหล่านี้ ขอให้ตนได้รอด ได้เข้าแผ่นดินสวรรค์ของพระ
เจ้าก็พอแล้วกระนั้นก็ตาม เขายังคงต้องรับใช้พระเจ้าปฏิบัติในทางที่พระองค์ทรงพอพระทัยความมุ่ง
หมายสำคัญที่สุดที่คริสเตียนรับใช้พระเจ้า มิใช่เพราะว่าจะได้รับมงกุฎเป็นรางวัล แต่เป็นเพราะคริส
เตียนรักพระเจ้าจึงรับใช้พระองค์ด้วยความสมัครใจ จงให้ความรักเป็นแรงผลักดันให้ท่านรับใช้พระเจ้า
และขอบคุณสรรเสริญพระองค์สำหรับรางวัลและมงกุฎต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงทรงเตรียมไว้ให้แต่ละคน.